

Život Cirkvi

Ročník 19

41/2012

13. biskupská synoda o novej evanjelizácii

Benedikt XVI. otvoril biskupskú synodu vyhlásením nových učiteľov Cirkvi

Vatikán 7. októbra (RV SK/RV CZ) - Benedikt XVI. na Námestí sv. Petra vo Vatikáne za účasti 25-tisíc veriacich otvoril 13. generálne zhromaždenie biskupskej synody o novej evanjelizácii slávnostnou svätou omšou spojenou s vyhlásením sv. Jána z Avily a sv. Hildegardu z Bingenu za učiteľov Cirkvi. Spolu so Svätým Otcom bohoslužbu koncelebrovalo okolo 400 biskupov, z nich 262 sa v nasledujúcich troch týždňoch zúčastní na synode a ďalších 100 biskupov prišlo zo Španielska a Nemecka, odkiaľ pochádzajú svätci, ktorým bol dnes udelený cirkevný titul. Cirkev na Slovensku reprezentuje na synode prešovský arcibiskup metropolita Ján Babjak SJ a bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský.

Vo svojej homílii sa Svätý Otec vychádzajúc z liturgických čítaní dnešnej nedele dotkol tém, ktoré úzko súvisia so životom Cirkvi a poslaním ohlasovať dobrú zvesť dnešnému svetu.

„Ctihodní bratia, drahí bratia a sestry,

touto liturgickou slávnosťou začíname 13. riadne generálne zhromaždenie biskupskej synody, ktorého témou je: Nová evanjelizácia na odovzdávanie kresťanskej viery. Táto tematika je odpoveďou na programové smerovanie života Cirkvi, všetkých jej členov, rodín, komunit a inštitúcií. Túto perspektívu ešte umocňuje jej súbežnosť so zahájením Roka viery, ktorý začne budúci štvrtok 11. októbra na 50. výročie otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu. Srdečne a vďačne vítam všetkých vás, ktorí sa budete podieľať na tomto synodálnom zhromaždení, a osobitne pozdravujem generálneho sekretára Synody biskupov a jeho spolupracovníkov. Rovnako pozdravujem delegátov iných cirkví a cirkevných spoločenstiev a taktiež všetkých tu prítomných, pozývajú ich pripojiť sa ku každodennej modlitbe za práce, ktoré budú prebiehať počas nasledujúcich troch týždňov.

Biblické čítania, ktoré tvoria liturgiu slova dnešnej nedele, nám ponúkajú dva základné body, nad ktorými môžeme uvažovať. Prvý hovorí o manželstve, a toho sa dotknem neskôr; druhý o Ježišovi Kristovi, a tým začnem. Nemáme dost času, aby sme komentovali úryvok z listu Hebrejom, ale na začiatku synodálneho zhromaždenia musíme prijať pozvanie upriamiť zrak na Pána Ježiša, ktorý bol „ovenčený slávou a čťou, lebo pretrpel smrť, aby z Božej milosti okúsil smrť za všetkých“ (Hebr 2,9). Božie slovo nás stavia pred oslávený kríž takým spôsobom, že celý náš život a osobitne činnosť tohto synodálneho zhromaždenia, sa uskutočnia hľadiac na neho a vo svetle jeho tajomstva. Evanjelizácia má v každom čase a na každom mieste svoj centrálny a konečný bod

Ježiša, Krista, Božieho Syna (porov. Mk 1,1). Ukrižovaný je rozlišujúcim znakom par excellence pre každého, kto ohlasuje evanjelium. Je znamením lásky a pokoja, pozvaním k obráteniu a zmiereniu. My ako prví, ctihodní bratia, obráťme k nemu pohľad nášho srdca a nechajme sa očistiť jeho milosťou.

Teraz sa chcem krátko zamyslieť nad „novou evanjelizáciou“ spojac ju s bežnou evanjelizáciou a s misiou ad gentes. Cirkev existuje, aby evanjelizovala. Učeníci, verní prikázaniu Pána Ježiša Krista, odišli do celého sveta, aby ohlasovali Dobrú zvesť a všade zakladali kresťanské komunity.

Časom sa stali dobre zorganizovanými cirkvami s množstvom veriacich. V určitých historických obdobiach Božia prozreteľnosť vzbudila obnovený dynamizmus evanjelizačnej aktivity Cirkvi. Stačí si spomenúť na evanjelizovanie anglosaských a tiež slovanských národov alebo ohlasovanie evanjelia na Americkom kontinente, ďalej na misionárske cesty k obyvateľom Afriky, Ázie a Oceánie. Na tomto dynamickom základe s radosťou hľadím na dve žiarivé postavy, ktoré som pred chvíľou vyhlásil za učiteľov Cirkvi – sv. Jána z Avily a sv. Hildegardu z Bingenu. Aj v našom čase Duch Svätý vzbudil vo svojej Cirkvi nový rozmach ohlasovania Dobrej zvesti, duchovný a pastoračný dynamizmus, ktorý našiel svoje univerzálne vyjadrenie a svoj dôležitý impulz v Druhom vatikánskom koncile. Takýto obnovený dynamizmus evanjelizácie vplýva pozitívnym spôsobom na dve osobitné „vetvy“, ktoré z nej vychádzajú. Na jednej strane misia ad gentes, teda ohlasovanie evanjelia tým, ktorí ešte nepoznajú Ježiša Krista a jeho posolstvo spásy. Na strane druhej nová evanjelizácia predovšetkým zameraná na osoby, ktoré napriek tomu, že boli pokrstené, sa vzdialili od Cirkvi a žijú bez kresťanských zásad. Synodálne zhromaždenie, ktoré dnes začína, je venované práve tejto novej evanjelizácii, aby ľuďom pomohlo nanovo stretnúť sa s Pánom, ktorý ako jediný naplní hlboký význam existencie a naplní ju pokojom, ale tiež aby napomohlo znovuoobjaveniu viery, prameňu milosti, ktorá prináša radosť a nádej do osobného, rodinného a spoločenského života. Samozrejme, že toto konkrétne zameranie nemá oslabiť ani misionársku horlivosť v jej pravom zmysle, ani aktivity riadnej evanjelizácie v našich kresťanských spoločenstvách. V skutočnosti sa tri aspekty jedinej reality evanjelizácie navzájom dopĺňajú a obohacujú.

Téma manželstva, ktoré nám predkladá evanjelium a prvé čítanie, si vyžaduje osobitnú pozornosť. Posolstvo Božieho slova možno zhrnúť do vyjadrenia knihy Genezis, ktoré použil aj Ježiš: „Preto muž opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú

dva v jednom tele. A tak už nie sú dva, ale jedno telo.“ (Gn 2,24; Mk 10, 7-8). Čo nám dnes hovorí toto slovo? Myslím si, že nás pozýva, aby sme si viac uvedomili už známu skutočnosť, ale asi nie úplne docenenú – že manželstvo sa už samo v sebe stáva evanjeliom, Dobrou novinou pre súčasný svet, osobitne pre odkresťančený svet. Spoločenstvo muža a ženy, ich stávanie sa „jedným telom“ v darujúcej sa láske, láske plodnej a nerozlučiteľnej, je znamením, ktoré hovorí o Bohu s presvedčivou silou, s výrečnosťou, ktorá je dnes ešte dôraznejšia, pretože manželstvo v pôvodne kresťanských oblastiach, z rozličných dôvodov, prechádza hlbokou krízou. Nie je to náhoda. Manželstvo je spojené s vierou, ale nie vo všeobecnom význame. Manželstvo ako jednota vernej a nerozlučnej lásky je založené na milosti, ktorá pochádza od Trojjediného Boha, ktorý nás v Kristovi miloval vernou láskou až na kríž. V súčasnosti sme schopní prijať celú pravdu tohto svedectva v kontraste s bolestnou realitou mnohých manželstiev, ktoré končia zle. Medzi krízou viery a krízou manželstva je evidentná súvislosť. Cirkev po celý čas tvrdí a svedčí, že manželstvo nie je povolané byť iba objektom, ale subjektom novej evanjelizácie. Toto potvrdzujú mnohé skúsenosti vychádzajúce zo spojitosti so spoločenstvami a hnutiami, ale i stále viac sa realizujúce v diecéznom a farskom spoločenstve, ako o tom svedčí nedávne Svetové stretnutie rodín.

Jednou z nosných myšlienok obnoveného impulzu evanjelizácie, ktorý priniesol Druhý vatikánsky koncil, je univerzálne povolanie k svätosti, týkajúce sa všetkých kresťanov (porov. *Lumen gentium*, 39-42). Svätí sú skutočnými protagonistami evanjelizácie vo všetkých jej vyjadreniach. Osobitne oni sú priekopníkmi a nositeľmi novej evanjelizácie skrze svoje príhovory u Boha, príklad života, cez svoju vnímavosť voči fantázii Ducha Svätého. Ľahostajným alebo až nepriateľsky naladeným ľuďom ukazujú krásu evanjelia a spoločenstva s Kristom. Zároveň pozývajú tzv. vlažných veriacich prežívať vieru v radosť, nádej a dobročinnú lásku a znovu objaviť „chuť“ Božieho slova a sviatostí, osobitne chleba života – eucharistie. Svätí a sväté prekvitajú medzi misionármi, ktorí ohlasujú dobrú zvesť nekresťanom v tradične misijných krajinách a taktiež na všetkých miestach, kde žijú nekresťania. Svätosť nepozná kultúrne, sociálne, politické alebo náboženské bariéry. Ich jazyk – teda jazyk lásky a pravdy – je zrozumiteľný všetkým ľuďom dobrej vôle a privádza ich k Ježišovi Kristovi, nevysychajúcemu prameňu nového života.

Teraz sa na chvíľu pristavme pri dvoch svätcoch, ktorí boli dnes pripojení k zástupu učiteľov Cirkvi. Svätý Ján z Avily žil v 16. storočí. Veľký odborník na Sväté písmo bol obdarovaný ohnivým misionárskym duchom. Dokázal osobitným spôsobom preniknúť do tajomstiev vykúpenia, ktoré pre ľudstvo uskutočnil Kristus. Boží muž spájal neustálu modlitbu s apoštolskou činnosťou. Venoval sa kázaniu a vysluhovaniu sviatostí, koncentrujúc svoju činnosť na zlepšenie formácie kandidátov kňazstva, rehoľníkov i laikov, s cieľom plodnej reformy Cirkvi.

Svätá Hildegarda z Bingenu, dôležitá ženská postava 12. storočia, ponúkla svoj významný príspevok k rastu Cirkvi vo svojej dobe, využívajúc dary, ktoré dostala od Boha. Prejavila sa ako žena živej inteligencie s hlbokou citlivosťou a uznávanou duchovnou autoritou. Pán ju obdaril prorockým duchom a schopnosťou jasne rozoznávať znamenia čias. Hildegarda výnimočným spôsobom milovala stvorenstvo, rozvíjala medicínu, poéziu a hudbu. Predovšetkým však prechovávala veľkú a vernú lásku ku Kristovi a k Cirkvi.

Pohľad na ideál kresťanského života, vyjadrený v povolaní k svätosti, nás pobáda hľadiť s poníženosťou na krehkosť mnohých kresťanov, ba na ich osobný a spoločenský hriech, ktorý bráni evanjelizácii, a tiež uznať Božiu moc, ktorá sa vo viere stretáva s ľudskou slabosťou. Avšak nemôžeme hovoriť o novej evanjelizácii bez úprimnej dispozície k obráteniu. Zmieriť sa s Bohom a s bližným (porov. 2 Kor 5,20) je základnou cestou novej evanjelizácie. Iba očistení môžu kresťania objaviť skutočnú hrdosť zo svojej dôstojnosti Božích detí, stvorených na jeho obraz a vykúpených Kristovou drahocennou krvou a zakúsiť jeho radosť, aby sa o ňu mohli deliť so všetkými, či už blízkymi alebo vzdialenými.

Drahí bratia a sestry, zverme Bohu prácu synodálneho zhromaždenia v živom uvedomení si spoločenstva svätých, zvolávajúc jedinečným spôsobom príhovor veľkých evanjelizátorov, medzi ktorých s veľkou úctou zahŕňame bl. Jána Pavla II., ktorého dlhý pontifikát bol jedným z príkladov novej evanjelizácie. Zverujeme sa do ochrany Preblahoslavenej Panny Márie, Hviezdy novej evanjelizácie. Spolu s ňou vyprosujeme osobitné vanutie Ducha Svätého, aby z výsosti ožiariť synodálne zhromaždenie a urobil ho užitočným pre cestu Cirkvi.“

Po skončení svätej omše Svätý Otec vyzval veriacich k modlitbe Anjel Pána. Predtým ešte preniesol krátky príhovor. Veriacich na Námestí sv. Petra, ale aj pri televíznych obrazovkách, pozval k modlitbe za začínajúcu sa biskupskú synodu, aby slúžila na povzbudenie a radosť z viery v Ježiša Krista, ktorý k nám prichádza skrze Cirkev. Okrem toho ešte pripomenul dnešnú liturgickú slávnosť venovanú Panne Márii Kráľovnej posvätného ruženca. Osobitným spôsobom pozdravil tisíce veriacich zhromaždených vo svätyni v Pompejach pri príležitosti oslavy Panny Márie. Okrem iného povedal: „Zatiaľ čo sa aj my duchovným spôsobom pripájame k spoločnej modlitbe, chcem všetkých povzbudiť, aby v nastávajúcom Roku viery zintenzívnili modlitbu svätého ruženca. Prostredníctvom ruženca sa nechávame viesť Máriou, vzorom viery, k uvažovaniu nad tajomstvami Krista. Deň čo deň nám pomáha prijímať evanjelium takým spôsobom, že sformuje celý náš život. Preto v stopách mojich predchodcov, osobitne blahoslaveného Jána Pavla II., ktorý pred desiatimi rokmi vydal apoštolský list *Rosarium Virginis Mariae*, pozývam k modlitbe ruženca osobne, v rodine a v spoločenstve, vstúpiac tak do Máriinej školy, ktorá privádza ku Kristovi, živému centru našej viery.“

RV CZ, RV SK, -js-/ snímka RV

13. biskupská synoda o novej evanjelizácii

Zástupcovia episkopátov z celého sveta sa zišli vo Vatikáne, aby sa v dňoch 7. - 28. októbra zúčastnili na Biskupskej synode o novej evanjelizácii.

Duchovným jadrom synody sú štyri liturgické slávnosti celebrované Benediktom XVI., ktorý sa za priebeh synody modlil aj vo štvrtok počas pastoračnej návštevy Loreta. XIII. Generálne zhromaždenie biskupskej synody otvoril v nedeľu 7. októbra koncebrovaná eucharistická slávnosť, pri ktorej Svätý Otec vyhlásil za učiteľa Cirkvi sv. Jána z Ávily a sv. Hildegardu z Bingenu. Ďalšia pápežská liturgia - 11. októbra - pri príležitosti 50.

výročia otvorenia II. vatikánskeho koncilu a 20 rokov Katechizmu Katolíckej cirkvi, Benedikt XVI. vyhlásil Rok viery, ktorý sa skončí na slávnosť Krista Kráľa (24. novembra 2013).

V nedeľu 21. októbra bude predsedáť kanonizačnej svätej omši siedmich nových blahoslavených (Giacomo Berthieu, Pedro Calungsod, Giovanni Battista Piamarta, Maria del Monte Carmelo Sallés y Barangueras, Marianna Cope, Caterina Tekakwitha a Anna Schäffer). Záverečnú svätú omšu bude pápež celebrovať 28. októbra so všetkými synodálnymi otcami a ďalšími kňazmi, ktorí sa na synode zúčastnia. Okrem toho bude modlitba sprevádzať všetky práce zasadnutí a vedľa synodálnej auly je pripravená kaplnka s vystavenou Sviatosťou Oltárnou k súkromnej modlitbe.

„Príprava a smerovanie synodálneho zhromaždenia je zložitý a náročný proces“ poznamenal Mons. Eterović a pripomenul, že iniciatíva je navzájom prepojená v troch aspektoch, ktorými sú duchovný rozmer, pastoračno-teologické reflexie a technicko-organizačná príprava. Zároveň potvrdil veľký záujem miestnych cirkví o tému synody. Ako povedal, na dotazník pripojený k prvému náčrtu synody, tzv. Lineamenta, odpovedalo vyše 90 percent oslovených (100 % Oceánia, 95,8 % Amerika, 88,8 % Ázia, 82,25 % Európa, 66,6 % Afrika). Odpovede z celého sveta reflektuje pracovný dokument, Instrumentum laboris, zverejnený tento rok 19. júna, ku ktorému sa budú vo svojich vystúpeniach vyjadrovať všetci synodálni otcovia.

Na XIII. riadnom generálnom zhromaždení biskupskej synody sa zúčastní celkom 262 synodálnych otcov, čo predstavuje najvyšší počet v histórii synody. Väčšina z nich (182) bola zvolená. Rád biskupskej synody stanovuje, že zo svojho úradu sa na nej majú zúčastniť najvyšší predstavitelia katolíckych východných cirkví sui iuris (10)

a predsedovia úradov Rímskej kúrie (26). Ďalší účastníci sú buď priamo menovaní pápežom alebo volení jednotlivými biskupskými konferenciami a východnými cirkvami. Desať členov tiež volí Únia generálnych predstavených.

Najviac synodálnych otcov pochádza z európskeho kontinentu. Konfere

renciu biskupov Slovenska bude zastupovať jej predseda Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita a Mons. Ján Babjak, prešovský arcibiskup a metropolita Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku, ktorý bude počas zhromaždenia zastávať miesto podpredse

du Komisie pre informácie.

Za hlavného relátora Synody vymenoval Benedikt XVI. (22. októbra 2011) washingtonského arcibiskupa kardinála Donalda W. Wuerla. Zvláštnym sekretárom bude arcibiskup Montpellier Pierre-Marie Carré. Svätý Otec vymenoval tiež troch delegovaných predsedov (29. júna 2012): biskupa Hongkongu, kardinála John Tong Hona; arcibiskupa mexickej Guadalajary, kardinála Francisca Robles Ortegu a arcibiskupa Kinshasy, kardinála Laurenta Monsengwo Pasinyu.

Na synodálnom zhromaždení sa zúčastnia aj 45 experti a 49 audítori, vrátane žien, vybraní zo všetkých piatich kontinentov. Pätnásť cirkví, ktoré zatiaľ nie sú v plnom spoločenstve s Katolíckou cirkvou, bude zastupovať niekoľko delegátov. Na podujatí vystúpi aj ekumenický patriarcha Bartolomej I., arcibiskup Konštantínopolu a Rowan Douglas Williams, canterburský arcibiskup a prímás Anglikánskeho spoločenstva. Osobitné pozvanie dostali napríklad brat Alois, prior Komunity Taizé, reverend Lamar Vest, predseda Americkej biblickej spoločnosti a Werner Arber, profesor mikrobiológie v Biocentre pri Bazilejskej univerzite vo Švajčiarsku a predseda Pápežskej akadémie vied.

Komunikáciu s komunikačnými prostriedkami bude zaisťovať päť hovorcov, práve toľko je totiž oficiálnych jazykov synody. S novinármi sa budú stretávať každý deň s výnimkou štyroch, kedy sú v pláne tlačové konferencie koncilových otcov (8., 18., 26. a 27. októbra). Ak pripočítame ešte 32 asistentov, ktorí budú k dispozícii koncilovým otcom, a 30 tlmočníkov, počet účastníkov Biskupskej synody sa vyšplhá na viac než 400 ľudí.

RV SK mf, RV CZ; ml
snímka RV

Benedikt XVI.: Koncil je silným pozvaním odkrývať nádheru našej viery

Vatikán 10. októbra (RV) - Tisíce ľudí sa zišlo na Námestí sv. Petra, aby si vypočuli katechézu Svätého Otca. Vo štvrtok si pripomenieme 50. výročie začiatku Druhého vatikánskeho koncilu. V tomto duchu sa niesla aj katechéza Benedikta XVI.

Drahí bratia a sestry,

Prežívame vigíliu osláv päťdesiateho výročia otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu a zahájenie Roka viery. Touto katechézou by som rád začal zamyslenia nad významnou udalosťou Cirkvi – koncilu, ktorého som bol priamym svedkom. Je takpovediac veľkým osviežením, zloženým z mnohých prvkov, pod vedením Ducha Svätého. Akoby sme stáli pred veľkým obrazom, z ktorého – ako z prameňa milosti – môžeme i my neprestajne prijímať výnimočné bohatstvo a zároveň objavovať jeho osobité postupy, fragmenty a vlákna.

Blahoslavený Ján Pavol II. na začiatku tretieho tisícročia napísal: „Cítim viac ako inokedy povinnosť poukázať na koncil ako na veľkú milosť, z ktorej mala Cirkev v 20. storočí veľký úžitok: ponúkol nám totiž bezpečný kompas, aby sme sa podľa neho orientovali v začínajúcom sa storočí“ (Ap. List *Novo millennio ineunte*, 57). Myslím si, že toto prirovnanie je výstižné. Dokumenty II. vatikánskeho koncilu, ku ktorým sa treba vrátiť a oslobodiť ich od množstva publikácií, ktoré ich častokrát namiesto sprístupnenia skôr zakryli, sú i pre naše časy kompasom, ktorý dovoľuje loďke Cirkvi napredovať na otvorenom mori uprostred búrok, či po pokojných vlnách, a bezpečne ju naviguje k cieľu.

Na ten čas si dobre pamätám: bol som mladým profesorom fundamentálnej teológie na Bonselj univerzite. Arcibiskup Kolína, kardinál Frings, ktorý bol pre mňa ľudským i kňazským vzorom, ma vzal do Ríma ako svojho teológa konzultanta. Neskôr som bol menovaný expertom na koncile. Bola to pre mňa jedinečná

skúsenosť. Po intenzívnej a nadšenej príprave som mal možnosť vidieť živú Cirkev – takmer tritisíc koncilových otcov zo všetkých strán sveta, zhromaždených pod vedením Nástupcu apoštola Petra – ktorá vstupuje do školy Ducha Svätého, ozajstnej hnacej sily koncilu. Iba zriedkakedy v dejinách bolo možné, tak ako vtedy, takmer sa dotknúť univerzality Cirkvi vo veľkej chvíli uskutočňovania jej poslania niest' Evanjelium v každom čase až po končiny sveta. V týchto dňoch, keď uvidíte zábery otvorenia tohto veľkého zhromaždenia, prostredníctvom televízie a iných komunikačných prostriedkov, môžete i vy s nadšením vnímať radosť, nádej a povzbudenie, s ktorým sme sa mohli zúčastniť na tejto udalosti svetla, ktoré žiari až dodnes.

V dejinách Cirkvi, ako iste viete, ho predchádzalo mnoho koncilov. Tieto veľké cirkevné zhromaždenia boli zvyčajne zvané preto, aby definovali základné prvky viery, zamerajúc sa predovšetkým na nápravu omylov, ktoré ju privádzali do nebezpečenstva.

Spomeňme Nicejský koncil v roku 325, zvolaný proti ariánskej heréze a kvôli prejednaniu otázky o božstve Ježiša, jednorodeného Syna Boha Otca, alebo Efezský v roku 431, ktorý definoval Máriu ako Božiu Matku, Chalcedonský z roku 451, ktorý potvrdil jedinu osobu Krista v dvoch prirodzenostiach, božskej a ľudskej. Priblížiac sa viac k našim časom spomeňme Tridentský koncil v šestnástom storočí, ktorý vyjasnil esenciálne prvky katolíckeho učenia pred protestantskou reformáciou, alebo Prvý vatikánsky, ktorý sa začal zaoberať rôznymi témami, mal však možnosť publikovať iba dva dokumenty, jeden o poznaní Boha, zjavení, viere a vzt'ahoch s rozumom a druhý o pápežskom primáte a neomylnosti, nakoľko bol prerušený okupáciou Ríma v septembri 1870.

Keď sa zahľadíme na Druhý ekumenický vatikánsky koncil, vidíme, že v tom čase sa na ceste Cirkvi nevyskytovali žiadne partikulárne vieroučné omyly, ktoré by bolo potrebné opraviť alebo odsúdiť, ani špecifické otázky doktríny a disciplíny, ktoré by si vyžadovali vyjasnenie. V tejto súvislosti je pochopiteľné prekvapenie malej skupiny kardinálov, prítomných v kapitulnej sále benediktínskeho kláštora u Sv. Pavla za hradbami, vo chvíli, keď blahoslavený Ján XXIII. 25. januára 1959 ohlásil rímsku diecéznu synodu a koncil univerzálnej Cirkvi. Prvá otázka, ktorá vyvstala pri príprave tejto významnej udalosti, tkvela v tom, ako koncil začať a akú presnú úlohu mu stanoviť. Blahoslavený Ján XXIII. počas otváracieho príhovoru 11. októbra pred päťdesiatimi rokmi určil všeobecné zameranie: viera sa musí prihovárať obnoveným, prenikavejším spôsobom – pretože svet sa začal rýchlo meniť – uchovajúc si zároveň nedotknutý nemenný obsah svojho učenia, bez jeho umenšenia či kompromisov. Pápež si želal, aby Cirkev uvažovala nad svojou vierou, nad pravdami, ktoré ju vedú. V tejto serióznej a hlbokjej reflexii o viere mal byť

novým spôsobom zdôraznený vzťah medzi Cirkvou a modernou spoločnosťou, kresťanstvom a istými esenciálnymi prvkami modernej myšlienky, nie však pre stotožnenie sa s ňou, ale kvôli predstaveniu náročnosti Evanjelia v celej jeho veľkosti a čistote nášmu svetu, ktorý má tendenciu vzdŕaľovať sa od Boha (porov. *Discorso alla Curia Romana per gli auguri natalizi*, 22 dicembre 2005). Tento fakt veľmi výstižne vyjadril Boží služobník Pavol VI. v homílii na záver posledného zasadania koncilu, 7. decembra 1965, slovami zvlášť aktuálnymi, ktorými potvrdzuje, že ak chceme dobre zhodnotiť toto podujatie „musíme ho vidieť v čase, v ktorom sa uskutočnilo“. Skutočne, hovorí tento pápež, uskutočnilo sa v dobe, v ktorej, ako vieme, sa ľudia zameriavajú viac na pozemské kráľovstvo ako na nebeské - a dodajme - v ktorej sa zabúdanie na Boha stáva niečím normálnym a takmer usmerňujúcim vedecký pokrok. V týchto časoch sa ľudská osoba, vedomá si viac seba a svojej slobody, snaží o presadenie absolútnej nezávislosti, odsúvajú sa od transcendentného zákona a „laicizmus“ sa stal legitímnym dôsledkom moderného myslenia a najvyššou normou časného usporiadania spoločnosti...

V takýchto časoch sa slávil náš koncil na Božiu chválu, mene Krista a inšpirátora Ducha Svätého. Pavol VI. zakončil tieto myšlienky, vložiac do otázky o Bohu centrálny bod koncilu, o Bohu, ktorý „skutočne jestvuje, žije, je osobou, je prozreteľný, nekonečne dobrý; a dobrý nie iba sám v sebe, ale nekonečne dobrý voči nám. Je naším Stvoriteľom, našou pravdou, šťastím, a to až do takej miery, že ak sa človek snaží o ukotvenie mysle a srdca v Bohu v kontemplácii, naplňa najvyšší a najdokonalejší skutok svojej duše, skutok, ktorý má byť aj dnes vrcholom nespočetných oblastí ľudskej činnosti, ktoré od neho dostávajú svoju dôstojnosť (AAS 58 [1966], 52-53).

Vidíme, ako je doba, v ktorej žijeme, neprestajne poznačená zabúdaním a akousi hluchotou voči Bohu. Myslím si, že sa od koncilu máme naučiť najjednoduchšiu a najzákladnejšiu lekcii, ktorá spočíva v tom, že kresťanstvo vo svojej podstate vychádza z viery v Boha, ktorý je Trojičnou láskou, a z osobného i komunitného stretnutia s Kristom, ktorý orientuje a vedie náš život. Všetko ostatné z toho vyplýva. Dôležitou úlohou dneška – ako ju videli i konciloví otcovia – je opätovné, jasné ukázanie na Boha, že je prítomný, že sa o nás stará a odpovedá nám. Ak však chýba viera v Boha, stráca sa čo je podstatné, pretože človek prichádza o svoju hlbokú dôstojnosť a o to, čo ho robí veľkým. Koncil pripomína, že Cirkev má vo všetkých svojich komponentoch úlohu a poslanie sprostredkovať slovo o Božej zachraňujúcej láske takým spôsobom, aby bolo počuteľné a prijaté Božie volanie, zahŕňajúce v sebe naše večné šťastie.

Hľadiac v tomto svetle na bohatstvo obsiahnuté v dokumentoch Druhého vatikánskeho koncilu, chcel by som spomenúť štyri Konštitúcie, ktoré sú akoby štyrmi orientačnými bodmi kompasu, ktoré nás môžu usmerňovať. Konštitúcia *Sacrosanctum Concilium* nám

hovorí, že prvým krokom v Cirkvi je adorácia, Boh a centralita tajomstva Kristovej prítomnosti. Základnou úlohou Cirkvi, Kristovho tela a ľudu putujúceho v čase, je oslavovať Boha, ako to vyjadruje dogmatická Konštitúcia *Lumen Gentium*. Tretím dokumentom, ktorý chcem spomenúť, je Konštitúcia o Božom zjavení *Dei Verbum*: živé Božie Slovo spája Cirkev a oživuje ju na ceste jej dejín. Spôsob, ako Cirkev vnáša do celého sveta svetlo, ktoré prijala od Boha, aby ho oslavovala, je základnou témou Pastoralnej konštitúcie *Gaudium et spes*.

Druhý vatikánsky koncil je pre nás silným pozvaním každodenne odkrývať nádhru našej viery, poznávať ju hlbokým spôsobom, aby sme mohli žiť v stále viac intenzívnom vzťahu s Pánom a naplno prežívať naše kresťanské povolanie. Panna Mária, Matka Krista a celej Cirkvi, nech nám pomáha uskutočňovať to, čo konciloví otcovia, vedení Duchom Svätým, nosili v srdci: túžbu, aby všetci ľudia poznali Evanjelium a stretli Ježiša ako cestu, pravdu a život.

Na Námestí sv. Petra sa dnes počas audiencie zišli aj pútnici zo Slovenska. Svätý Otec sa im prihovril nasledovne: „S láskou vítam slovenských pútnikov, osobitne z Košíc, Bytče a Svidníka. Bratia a sestry, minulú nedeľu začala Synoda biskupov o Novej evanjelizácii a zajtra otvoríme Rok viery. Sprevádzajte svojimi intenzívnymi modlitbami tieto významné udalosti v živote Cirkvi a venujte im svoju pozornosť. Všetkých vás žehnám. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

Preložila: sr. Agnes Jenčíková CJ

Knihu Svätého Otca o Ježišovi z Nazareta si prečítajú v 32

Vatikán 11. októbra (RV) - V dvadsiatich jazykoch a v 32 krajinách bude ešte pred Vianocami publikovaná nová kniha Benedikta XVI. V poradí tretia kniha o Ježišovi z Nazareta s názvom *Ježišovo detstvo* vyjde v Taliansku a ponúkne analýzu textov evanjelií. Ako Svätý Otec vysvetlil, v tretej časti trilógie chcel interpretovať to, čo evanjelisti Matúš a Lukáš píše o Ježišom detstve na začiatku svojich evanjelií. Výklad vychádza z dvoch otázok: prvá sa týka zmyslu posolstva dvoch autorov v ich historickom období, teda historického komponentu exegézy. Druhá otázka znie: „Je pravda to, čo bolo povedané? Týka sa ma to? A ak sa ma to týka, akým spôsobom?“. V súvislosti s biblickým textom, ktorého autorom je samotný Boh, Benedikt XVI. vysvetľuje, že súčasťou výkladu je aj otázka o vzťahu minulosti s prítomnosťou. Ako ďalej uvádza, Ježiš sa narodil v presne stanovenom čase, je súčasťou presne stanoveného obdobia a geograficky presne určeného miesta, teda „univerzálnosť a konkrétnosť sa navzájom dotýkajú“.

Zdroj: RV SK

Benedikt XVI. otvoril Rok viery

Vatikán 11. októbra (RV) - Na Námestí sv. Petra vo Vatikáne sa 11. októbra za účasti stoviek biskupov a kardinálov a tisícov pútnikov konala svätá omša, ktorej predsedal Svätý Otec. Benedikt XVI. počas nej otvoril Rok viery. Začína na 50. výročie Druhého vatikánskeho koncilu a 20. výročie vyhlásenia Katechizmu Katolíckej cirkvi. Práve dnes uplynulo 50 rokov od chvíle, keď do Baziliky sv. Petra vo Vatikáne vstúpila procesia koncilových otcov, aby sa zhromaždili k Druhému vatikánskemu koncilu. Procesiu pripomenul dnešný slávnostný vstup koncilových otcov do Baziliky sv. Petra.

Vo svojej homílii sa Benedikt XVI. venoval práve týmto dvom veľkým cirkevným udalostiam.

„Ctihodní bratia a sestry,

dnes, 50 rokov po otvorení Druhého vatikánskeho koncilu, začíname Rok viery. Som šťastný, že vás všetkých môžem pozdraviť. Osobitne, Jeho Svätosť, Bartolomeja I., patriarchu Konštantinopolu a Jeho Milosť Rowana Williamsa canterburského arcibiskupa. Zvlášť myslím na patriarchov a vyšších arcibiskupov východných katolíckych cirkví a predsedov biskupských konferencií. Aby sme si pripomenuli koncil, ktorí sme niektorí z nás tu prítomných – osobitne vás pozdravujem – konkrétne zažili, je dnešná slávnosť obohatená o niektoré výnimočné znaky. Úvodná procesia chcela pripomenúť nezabudnuteľnú procesiu koncilových otcov, keď slávnostne vstupovali do tejto baziliky; intronizácia toho istého Evanjeliára, ktorý použili počas koncilu; odovzdanie siedmich záverečných posolstiev koncilu, ktoré vykonám na konci slávnosti pred požehnaním. Tieto znaky nám nielen pripomínajú, ale ponúkajú možnosť ísť ďalej ako spomienka. Pozývajú nás, aby sme hlbšie vstúpili do duchovného hnutia, ktoré charakterizovalo Druhý vatikánsky koncil, prijali ho za svoj a uskutočňovali podľa jeho ozajstného zmyslu. Týmto zmyslom bola a ostáva viera v Ježiša Krista, apoštolská viera, oživovaná popudom ohlasovať Krista každému človeku a všetkým ľuďom počas putovania Cirkvi na cestách dejín.

Rok viery, ktorý dnes začíname, je úzko prepojený s putovaním Cirkvi v posledných päťdesiatich rokoch. Od koncilu, prostredníctvom magistéria Božieho služobníka Pavla VI., ktorý rovnako v roku 1967 zahájil Rok viery, až po Jubilejný rok 2000, v ktorom blahoslavený Ján Pavol II. zveril celé ľudstvo Ježišovi Kristovi, ako jedinému Spasiteľovi včera, dnes i naveky. Medzi týmito dvoma pápežmi, Pavlom VI. a Jánom Pavlom II., jestvovala hlboká a plná konvergencia v Kristovi ako v centre vesmíru a dejín a zároveň apoštolská horlivosť pre jeho ohlasovanie svetú. Ježiš je stredobodom kresťanskej viery. Kresťan verí v Boha prostredníctvom Ježiša Krista, ktorý zjavil jeho tvár. On je naplnením Písma i jeho definitívnym vysvetlením. Ježiš Kristus nie je iba objektom viery,

ale ako hovorí List Hebrejom „pôvodcom a završiteľom viery“ (Hebr 12,2).

Dnešné evanjelium hovorí o tom, že Ježiš Kristus, posvätený Otcom v Duchu Svätom, je skutočným a trvalým predmetom evanjelizácie. „Duch Pána je nad mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným (Lk 4,18). Toto Kristovo poslanie, tento jeho pohyb pokračuje v priestore a čase, prechádza storočiami a kontinentmi. Je to pohyb, ktorý vychádza od Otca a v sile Ducha Svätého ohlasuje radostnú zvesť chudobným v materiálnom i duchovnom zmysle. Cirkev je prvým a nevyhnutným nástrojom Ježišovej činnosti, pretože je s ním spojená ako telo s hlavou. „Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás“ (Jn 20,21). Tieto slová povedal Vzkriesený svojim učeníkom a dýchnuc na nich dodal: „Prijmite Ducha Svätého“ (v.22). Boh je základným predmetom evanjelizácie sveta skrze Ježiša Krista. Avšak samotný Kristus chcel zveriť svoje poslanie Cirkvi a aj tak urobil a pokračuje v tom až do skončenia sveta zoslaním Ducha Svätého na učeníkov. Toho istého Ducha, ktorý zostúpil na neho a zostal na ňom počas celého jeho pozemského putovania, dávajúc mu silu „oznámiť“ zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť“ a „ohlásiť Pánov milostivý rok“ (Lk 4, 18-19).

Druhý vatikánsky koncil nemal zámer venovať viere nejaký osobitný dokument. Predsa však bol vedený vedomím a túžbou po nevyhnutnosti znovu sa ponoriť do kresťanského tajomstva, aby ho dokázal účinne podávať súčasnému človeku. Dva roky po skončení koncilového zhromaždenia sa k tejto veci vyjadril Boží služobník Pavol VI. „Aj keď sa koncil nevenuje výslovne viere, hovorí o nej na každej strane a uznáva jej životný a nadprirodzený charakter, považuje ju za úplnú a mocnú a stavia na nej svoje doktrínálne články (...), uvedomujúc si podstatnú dôležitosť, ktorú koncil, koherentný s cirkevnou doktrínálnou tradíciou, pripisuje viere, pravej viere, ktorej prameňom je Kristus a sprostredkovateľom cirkevné magistérium.

Teraz však musíme pristúpiť k tomu, kto zvolal a inauguroval Druhý vatikánsky koncil, k blahoslavenému Jánovi XXIII. V úvodnom príhovore predstavil v niekoľkých bodoch základný cieľ koncilu: „Toto sa v najväčšej miere dotýka ekumenického koncilu: aby sa posvätný depozit viery zachoval a vyučoval účinnejšou formou. (...) Hlavným cieľom koncilu teda nie je diskutovať o tej alebo onej doktrínálnej téme... Na to nebol potrebný koncil... Je nevyhnutné, aby jasné a nemenné učenie, ktoré musí byť verne rešpektované, bolo prehĺbené a predstavené takým spôsobom, ktorý by zodpovedal požiadavkám našich čias“ (AAS 54 [1962], 790.791-792).

Vo svetle týchto slov je pochopiteľné to, čo som i ja sám mohol zakúsiť. Počas koncilu bolo cítiť akési hybné napätie vzhľadom na spoločnú úlohu umožniť pravde

a kráse viery zažiť v súčasnom svete, bez toho, aby bola obetovaná požiadavkám súčasnosti a odtrhnutia od minulosti. Vo viere rezonuje večná Božia prítomnosť, ktorá je nadčasová a preto ju môžeme prijať iba v našej neopakovateľnej súčasnosti. Som preto presvedčený, že najdôležitejšou vecou, obzvlášť pri tejto významnej spomienke, je nanovo vzbudiť v celej Cirkvi toto pozitívne napätie, túto dychtivosť znovu ohlasovať Krista súčasnému človeku. Aby však tento vnútorný impulz k novej evanjelizácii neostal iba ideálom a nedostal sa do zmätku, je nevyhnutné, aby mal konkrétny a presný základ. Sú ním dokumenty Druhého vatikánskeho koncilu, v ktorých našiel svoje vyjadrenie. Práve preto som viackrát nástojil na návrate k tzv. „listu“ koncilu – teda k jeho dokumentom – kvôli objaveniu jeho autentického ducha a opakoval som, že skutočné dedičstvo sa nachádza práve v nich. Poukázanie na dokumenty chráni pred extrémnou anachronickou nostalgiou a útekem a dáva možnosť prijať novosť v kontinuite. Koncil nevymyslel nič nového v súvislosti s vieroučnou materiou, ani nechcel nahradiť niečo staré. Zameral sa predovšetkým na to, aby bola viera i dnes prežívaná a a uprostred meniaceho sa sveta ostala živou.

Ak sa zosúladiť s autentickým ponímaním, ktoré chcel dať koncilu blahoslavený Ján XXIII., budeme ho môcť uskutočňovať počas nasledujúceho Roka viery v jednej línii s Cirkvou, neustále túžiacou prehlbovať obsah viery, ktorý jej zveril Kristus. Koncilovní otcovia chceli nanovo predstaviť vieru účinným spôsobom; keď sa s dôverou otvorili dialógu s moderným svetom bolo to práve preto, že si boli istí vierou, pevnou skalou, ktorá im bola oporou. Počas nasledujúcich rokov však mnohí bez rozlišovania prijali prevládajúcu mentalitu, ktorou začali spochybňovať samotné základy depozitu viery a nepovažovali ich za súčasť svojej pravdy.

Cirkev dnes ponúka ďalší Rok viery a novú evanjelizáciu nie kvôli tomu, aby pripomínala nejaké výročie, ale preto, že ich potrebuje ešte viac ako pred 50 rokmi! Odpoveď na túto potrebu, ktorú chceli dať pápeži a koncilovní otcovia, je obsiahnutá v jej dokumentoch. Rovnako úmysel vytvoriť Pápežskú radu na napomáhanie novej evanjelizácie, ktorej osobitne ďakujem za prípravu Roka viery, je súčasťou tejto perspektívy. V posledných desaťročiach sa rozmohlo akési duchovné „spustnutie“. Čo by mohol

znamenat' život a svet bez Boha v čase koncilu, bolo možné poznať z niektorých tragických dejinných udalostí, a dnes to, žiaľ, poznávame z každodenných udalostí okolo nás. Rozšírilo sa prázdno. Vychádzajúc však z tejto púšte, z tohto prázdna, môžeme nanovo objaviť radosť z viery, jej životnú nevyhnutnosť pre nás, mužov a ženy. Na púšti odkrývame hodnotu toho, čo je pre nás životodarné. Rovnako aj v súčasnom svete je nespočetne veľa znamení, často vyjadrených implicitným alebo negatívnym spôsobom, smädu po Bohu, po konečnom zmysle života. Na púšti sú predovšetkým potrební ľudia viery, ktorí vlastným životom ukazujú cestu smerom k zaslúbenej zemi, a takýmto spôsobom udržiavajú nádej. Prežívaná viera otvára srdce Božej milosti, ktorá vyslobodzuje z pesimizmu. Dnes viac ako inokedy predtým evanjelizovať znamená svedčiť Bohom premeneným novým životom, a týmto spôsobom ukazovať cestu. Prvé čítanie nám predstavilo múdrosť pútnika (porov. Sir 34,9-13). Putovanie je metaforou života a múdрым pútnikom je ten, kto sa naučil umeniu života a môže sa oň podeliť s bratmi – tak, ako to robia pútnici do Santiaga de Compostela alebo pri iných púťach, ktoré sa nie náhodou v posledných rokoch vrátili do pozornosti ľudí. Prečo dnes tak veľa ľudí pociťuje potrebu vykonať takúto púť? Nie je to preto, že tam nachádzajú, alebo aspoň intuitívne zachytia zmysel nášho jestvovania vo svete? Rok viery môžeme predstaviť práve takýmto spôsobom: ako púť do púšte súčasného sveta, na ktorú si vezmeme iba to, čo je najzákladnejšie: nie palicu, ani kapsu, ani chlieb, ani peniaze, ani dvojce šiat – tak ako povedal Pán svojim apoštolom, keď ich posielal do sveta (por. Lk 9,3), ale iba evanjelium a vieru Cirkvi, ktorých žiarivým vyjadrením sú dokumenty Druhého ekumenického vatikánskeho koncilu a Katechizmus Katolíckej cirkvi, vydaný pred 20 rokmi.

Ctihodní a drahí bratia, 11. októbra 1962 sa slávil sviatok Panny Márie Bohorodičky. Jej zverme Rok viery, ako som to už urobil pred týždňom počas mojej púte do Loreta. Nech Panna Mária žiari ako hviezda na ceste novej evanjelizácie. Nech nám pomôže uskutočňovať výzvu sv. apoštola Pavla: „Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom poučajte a napomínajte... A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaka Bohu Otcovi“ (Kol 3,16-17). Amen.

Preložil: Jozef Šofranko

Dekrét o udelení úplných odpustkov v súvislosti so slávením Roka viery

Vatikán 5. októbra (RV) - Apoštolským listom *Porta fidei* vyhlásil Benedikt XVI. Rok viery. Začne sa 11. októbra 2012 a skončí 24. novembra 2013. Apoštolská penitenciária, do kompetencie ktorej spadá regulovanie udeľo-

vania a používania odpustkov a usmerňovanie mysle veriacich k správne mu chápaniu a životu zbožnej túžby po ich získaní, pri tejto príležitosti stanovila pravidlá pre získanie odpustkov v Roku viery. Urobila tak

na žiadosť Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie a po preštudovaní Nóty s pastoračnými pokynmi pre rok viery Kongregácie pre náuku viery. Vydala ich v súlade s úmyslom Svätého Otca, aby boli veriaci viac stimulovaní k poznávaniu náuky Katolíckej cirkvi a vzťah k nej, a aby tak získali hojnejšie duchovné ovocie.

Počas Roku viery bude možné získať úplné odpustky od časných trestov za hriechy, udelené pre Božie milosrdenstvo a vzťahujúce sa pre získanie pokoja duší zomrelých veriacich ako aj na všetkých úprimne ľutujúcich veriacich, po riadnej sviatostnej spovedi a po modlitbe na úmysel Svätého Otca pri týchto príležitostiach:

a) Ak sa aspoň trikrát zúčastnia na prednáškach či kázniach v rámci misií, alebo na troch stretnutiach o Druhom vatikánskom koncile a o článkoch Katechizmu katolíckej cirkvi, v ktoromkoľvek kostole alebo na vhodnom mieste;

b) Keď navštívia ako pútnici niektorú z pápežských bazilík, katakomby, katedrálny chrám alebo niektoré posvätné miesto oficiálne označené za miesto slávania Roku viery (ako sú napr. baziliky minor, mariánske pútnické miesta, resp. pútnické miesta svätých apoštolov) a tu sa zúčastnia na nejakej posvätnnej činnosti, slávnosti alebo aspoň zotrávajú vhodný čas v modlitbe a rozjímaní, ktoré ukončia modlitbou Pána, vyznaním viery v akejkoľvek legitímnej forme, vyzývaním blahoslavennej Panny Márie, prípadne svätých apoštolov a patrónov;

c) Ak sa počas dní oficiálne stanovených miestnym ordinárom pre slávenie Roka viery (napr. slávnosti Pána, Panny Márie, sviatky sv. apoštolov a patrónov, Katedry sv. Petra) zúčastnia na niektorom posvätnom mieste na eucharistickej slávnosti alebo liturgii hodín, spojených s vyznaním viery v niektorej legitímnej forme;

d) Ak v niektorý slobodne zvolený deň počas Roka viery navštívia baptistérium alebo miesto, kde boli pokrstení a ktoroukoľvek legitímnou formou si obnovia krstné sľuby;

Úprimne kajúcní veriaci, ktorí sa nemôžu zúčastniť na sláveniach z vážnych dôvodov (ako napr. mníšky, žijúce v trvalej klauzúre, pustovníci, väzni, starí, chorí a tí, ktorí sú v nemocniciach alebo liečebných zariadeniach...) získajú úplné odpustky za rovnakých podmienok, pokiaľ sa v duchu a mysli zjednotia s veriacimi zúčastnenými na sláveniach, a to najmä vo chvíľach, keď budú slová pápeža alebo diecéznych biskupov vysielané v televízii či rozhlase, keď sa pomodlia vo svojom dome alebo tam, kde sa nachádzajú (napr. v kaplnke kláštora, nemocnice, domu opatrovateľskej služby, väzení...) Otče náš, Vyznanie viery v legitímnej forme a ďalšie modlitby, ktoré sú v súlade s cieľom Roka viery, a na tento úmysel obetujú svoje utrpenie alebo problémy ich života.

Dekrét o odpustkoch zverejnili dnes. Kardinál Manuel Monteiro de Castro, vyšší penitenciár a Mons. Krzysztof Nykiel, regent Apoštolskej penitenciárie, ho podpísali na sviatok Povýšenia svätého križa 14. septembra 2012.

-jak-

Súd rozhodol o treste pre bývalého komorníka Svätého Otca

Vatikán 6. októbra (TK KBS) - Vynesením rozsudku sa vo vatikánskom justičnom paláci skončil proces s bývalým komorníkom Svätého Otca Paolom Gabrielom, ktorý bol obžalovaný z odcudzenia dôverných pápežských dokumentov. Vo svojom záverečnom vyhlásení na konci dnešného predpoludňajšieho vypočúvania Gabriele opakoval, že sa necíti ako zlodej. Robil som z vnútorného presvedčenia, ktoré mi diktovala láska ku Kristovej Cirkvi a jej viditeľnej hlave, povedal doslova obvinený. Súdne kolégium sa potom odobralo k dvojhodinovej porade o výške trestu. Obžaloba požadovala trojročný trest a trvalý zákaz výkonu verejných funkcií vo vatikánskom štáte.

Gabrieleho obhajkyňa Cristiana Arruová poukázala na viaceré nedostatky vyšetrovania. Podľa jeho advokátky došlo k pochybeniu vatikánskej stráže, ktorá zaisťovala odcudzené dokumenty bez ochranných rukavíc a tým znemožnila znalecký posudok. Ďalej podľa obžaloby nebol zaobstaraný inventár nájdených listín, rovnako ako ich fotografická dokumentácia. I napriek výhradám bola neskôr obhajkyňa spokojná s výškou trestu pre svojho mandanta a označila výnos súdu ako „dobrý a rozvážny“.

Súd rozhodol o trojročnom treste odňatia slobody za krádež za prítlačujúcich okolností. Po prihlíadnutí k poľahčujúcim okolnostiam - čistému trestnému registru, bezchybnému výkonu v zamestnaní (pred spáchaním trestného činu), subjektívnej motivácii trestného činu (buď mylne avšak vylučujúce konanie na objednávku) a účinnej páchatelovej ľútosti - bola pôvodná sadzba znížená na 18 mesiacov. Paolo Gabriele musí tiež uhradiť súdne trovy a nie je mu zakázaný ani výkon verejných úradov na území mestského štátu Vatikán.

Obžalovaný prijal rozsudok pokojne, ako zaznelo na následnej tlačovej konferencii. V súčasnej dobe teda pre Gabrieleho pokračuje domáce väzenie. V trojdňovom termíne musí obhajoba rozhodnúť, či sa proti trestu odvolá. Po uplynutí tejto lehoty, pokiaľ Gabrieleho obhajkyňa nepodá odvolanie, nie je vylúčené omilostenie obžalovaného. Benedikt XVI. môže svojmu bývalému komorníkovi udeliť milosť bez toho, aby ho o to Gabriele požiadal. Takéto uzavretie kauzy je možné považovať za vysoko pravdepodobné, potvrdil pri dnešnej tlačovej konferencii P. Federico Lombardi. Riaditeľ Tlačového strediska Svätej stolice zároveň poukázal na pokračovanie ďalšieho vyšetrovania v tzv. prípade vatikleaks. Očakáva sa tiež oddelený proces s počítačovým technikom Claudiom Sciarpettitem v najbližšej možnej dobe, pravdepodobne v novembri, uzavrel taliansky jezuita.

Zdroje: RV CZ / RV SK

Mons. Nowacki novým nunciom pre krajiny severnej Európy

Vatikán 6. októbra (RV) - V Dánskom kráľovstve, Fínsku a Nórsku bude Svätú stolicu zastupovať bývalý apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Henryk Józef Nowacki. Do funkcie ho vymenoval dnes Svätý Otec Benedikt XVI. Apoštolský nuncius zastupuje hierarchii a veriaci danej krajiny hlavu Katolíckej cirkvi - Svätého Otca. Na diplomatickej úrovni reprezentuje Svätú stolicu ako štát na úrovni veľvyslanca.

Mons. Nowacki sa narodil 11. augusta 1946 poľským rodičom v nemeckom Gunzenhausene. Za kňaza bol vysvätený 30. mája 1970 za Tarnowskú diecézu, kde potom pracoval v pastorácii, najmä medzi mládežou. V štúdiách ďalej pokračoval na Katolíckej univerzite v Lubline a v Ríme, kde študoval na Univerzite svätého Tomáša, na Pápežskom východnom inštitúte a na Pápežskej diplomatickej akadémii. Dosiahol aj doktorát cirkevného práva. Od 1. júna 1983 je v diplomatických službách Svätej stolice.

Pracoval na apoštolských nunciaturách v Paraguaji a v Angole a na Štátnom sekretariáte Svätej stolice. Vymenovaný za Apoštolského nuncia na Slovensku bol 8. februára 2001 a biskupskú vysviacku prijal 19. marca 2001. Na Slovensko pricestoval 2. mája 2001. Na Slovensku bol do novembra 2007. Svätý Otec Benedikt XVI. ho 28. 11. 2007 vymenoval za Apoštolského nuncia v Nikaragae, a koncom júna tohto roka za apoštolského nuncia vo Švédsku a na Islande.

-js-

Rektor Lateránskej univerzity o povinnosti evanjelizovať v akademickom prostredí

Rím 10. októbra (TK KBS/RV SK) - Podpora kultúry hlboko zakorenenej v evanjeliu – takto sa podľa Mons. Enrica Dal Covola, rektora Pápežskej Lateránskej univerzity, môže definovať nová evanjelizácia. Výzva, ktorá vedie k spytovaniu svedomia aj v akademickom – univerzitnom svete. Vyučujúci sa nemôže obmedziť len na prenos obsahu, ale musí tiež svedčiť o radostnej zvesti. Ako pre VR uviedol Mons. Dal Covola, „teológia a kultúrne štúdiá sa musia stať čoraz väčšími svedkami“.

Rektor univerzity reagoval aj na pondelkový príhovor Benedikta XVI. na začiatku pracovnej časti synody, počas ktorého uviedol, že práve evanjelizovanie v sebe musí spájať vyznanie viery a lásku. „Vyznanie, ako vysvetlil pápež, nie je jednoducho rad článkov viery ... ale je to ochota nasadiť sa vydávaním svedectva až do úplného sebadarovania sa.“ V tomto smere však podľa neho v akademickom svete existuje aj riziko tzv. vlaš-

ného vydávania svedectva: „Povedal by som, že u nás teológov, ktorí vyučujeme, je prítomný istý druh profesionálnej deformácie: v skutočnosti sa príliš spoliehame na obsah posolstva, riskujúc, že zabudneme na to osobné svedectvo, ktoré sme povinní odovzdávať. Myslíme si: „svedectvo nie je súčasťou môjho povolania!“. Ale nie je to tak: ak vezmeme do úvahy svedectvo cirkevných otcov, uvedomujeme si veľmi dobre, že otec je v prvom rade svätý, ak nie je svätý, nie je otcom.“

Na otázku, prečo sme dnes svedkami odklonu mladých ľudí od viery, Mons. Dal Covolo odpovedá: „Myslím si, že je to kultúrny fakt, spojený so skúsenosťami, ktorým sa týmto mladým dostáva v rodinách, ktoré sa viac nespájajú s kresťanským posolstvom. Nehovoriac o škole, ktorá riskuje nebyť viac vzdelávacím prostredím a príkladom, ktorým by mala byť, a potom je to politický svet... Na druhej strane ale dnes existujú skupiny mladých, ktorí sú svedkami viac než akékoľvek historické udalosti. Ale stále ešte hovorím o menšine.“ Rektor univerzity pripomína aj slová Benedikta XVI., že túžba po Bohu je ukrytá v srdci človeka, keď tvrdí: „Mladý človek nemôže Boha nehľadať: možno nevie, ako ho hľadať, zmýli si cieľ, ale táto túžba je zapísaná v jeho srdci. Našou úlohou, našim záväzkom by malo byť zachytenie tejto otázky o pravde a zmysle života, ktorá prebýva v srdciach mladých.“

Zdroj: RV SK

Vo Viedni svetový modlitbový kongres za nenarodený život

Viedeň 10. októbra (TK KBS/Rádio LUMEN) - Vo Viedni sa v pondelok skončil 6. svetový modlitbový kongres za nenarodený život. Podujatie, ktoré každoročne pripravuje medzinárodná organizácia Prolife, sa nieslo v duchu posolstva Hľa tvoja matka. Okrem modlitieb a prednášok na tému ochrany ľudského života od počatia po prirodzenú smrť privítali účastníci ikonu Čenstochovskej Panny Márie, ktorá pred mesiacom putovala po Slovensku. Každý deň modlitbového kongresu sa niesol v osobitnom duchu. Popri prednáškach uznávaných rečníkov, ktorí sa angažujú v niektorej z oblastí ochrany ľudského života od počatia po prirodzenú smrť, sa konali aj sväté omše za odpustenie hriechov spáchaných proti životu, predovšetkým v podobe potratu, súčasťou programu boli aj eucharistické adorácie a chvíle modlitby. Na akcii nechýbala krížová cesta v neďalekom kláštore Heiligenkreutz a Korunka Božieho milosrdenstva. V programe slávili účastníci aj svätú omšu s biskupom Elmarom Fischerom pred najväčšou potratovou klinikou v Rakúsku, zorganizovali procesiu so sviečkami k stĺpu Nepoškvrnenej Panny Márie a vypočuli si svedectvá viacerých rodín.

Zdroj: Rádio LUMEN

Seminár venovaný súčasnej situácii kresťanov na pôde EP

Štrasburg 5. októbra (TK KBS/TS ČBK) - V utorok 2. októbra sa na pôde Európskeho parlamentu v Štrasburgu konal seminár venovaný zhodnoteniu súčasnej situácie kresťanov a náboženskej slobody v Európe.

Rečníci sa zhodli, že je potrebné eliminovať diskriminačné počínanie voči kresťanom a že by im mala byť zaistená náboženská sloboda, rovnako ako je zaistená iným náboženským menšinám. Pozornosť verejnosti by mala byť obrátená aj na témy, ktorým sa nevenujú médiá, a verejná diskusia by mala byť založená na podstatných témach. Podobne ako by mali väčšiu úlohu v tomto procese hrať jednotlivé iniciatívy naprieč politickými stranami. „Žiadna forma diskriminácie nie je prípustná. Diskriminačné konanie je proti samotnej podstate základov Európskej únie. V Európe existuje niekoľko nebezpečných diskriminačných prúdov proti kresťanom, proti ktorým by sme mali vystúpiť spoločne a dôrazne. Na viac by sme mali preskúmať, ako by nám tieto prípady mohli pomôcť, keď niektoré najhoršie priestupky by mohli zvýšiť povedomie spoločnosti o tomto probléme a zintenzívniť snahy proti diskriminácii kresťanov, ktorí sa v Európe stále viac cítia byť menšinou,“ povedal Jan Olbrycht z poslaneckého klubu ELS. Niektoré spôsoby diskriminácie v Anglicku popísal John Deighan, ktorý uviedol, že cíti diskrimináciu voči katolíckym agentúram na osvojovanie detí, nosenie kresťanských symbolov na verejnosti (napr. na pracovisku) a v pokuse o redefiníciu manželstva.

V druhej časti stretnutia sa hovorilo predovšetkým o ideologickej interpretácii Európskej listiny ľudských práv v konkrétnych prípadoch prerokovávaných na štrasburskom súde. Zároveň bolo poukázané na rozpor medzi aktívnymi vplyvnými skupinami, ktoré ovplyvňujú politické rozhodnutia a tichú väčšinu kresťanov, ktorí sú neradi v centre pozornosti rozvírenej politickej agendy. „Základom je ochrana nábožensky motivovaných rozhodnutí na základe čistého svedomia,“ vysvetlil Mgr. Kolfhaus, sekretár Svätej stolice a dodal: „Je potrebné povedať, že cirkev je proti diskriminácii: existuje právo byť iný.“ Mgr. Piotr Mazurkiewicz, generálny sekretár COMECE, spomenul pozitívne výstupy obhajujúce rovnosť a náboženskú slobodu, ktoré vzišli z Rady Európy a Luxemburského sudu. **TS ČBK**

Synoda musí odpovedať na problémy pokoncilovej cirkvi

Washington 9. októbra (TK KBS/RV CZ) - Kríza súčasnej Cirkvi v západnom svete je dôsledkom zanedbania v katechéze a katolíckej výchove.

V Spojených štátoch sme tak stratili dve generácie katolíkov, hovorí kardinál Donald Wuerl. Tento arcibiskup Washingtonu hrá kľúčovú rolu na práve prebiehajúcej synode pre novú evanjelizáciu. Benedikt XVI. ho vymenoval za hlavného relátora synody.

V rozhovore pre agentúru CNS kardinál Wuerl uviedol, že synoda musí odpovedať na problémy pokoncilovej Cirkvi. Zatiaľ čo koncil zachoval plnú kontinuitu s katolíckou tradíciou, realizácia jeho záverov sa dostala pod silný vplyv sekularizácie, ktorá ako tsunami udrela v tej dobe na západný svet a najmä na Európu. Prejavilo sa to najmä v katechéze, ktorá bola zbavená obsahu. Učilo sa iba o akejsi všeobecnej idey, že Boh nás má rád a my Boha, avšak bez odkazu k reálnemu Ježišovi Kristovi. To bol jav bohužiaľ veľmi obecný, podotkol kardinál Wuerl.

Ale ako dodal, Cirkev na túto krízu zareagovala už pred 20 rokmi, keď vydala Katechizmus Katolíckej cirkvi. Vďaka tomu sa v Spojených štátoch už podarilo obrodíť katechézu. Problémom naďalej zostávajú cirkevné univerzity a katolícki teológovia, ktorí nerešpektujú učenie Cirkvi ani katolícku identitu svojich inštitúcií. V tejto oblasti zostalo ešte veľa práce, priznáva metropolita Washingtonu. V tejto veci sám nedávno vydal list adresovaný 74 seminaristom svojej diecézy, v ktorom ich varuje pred teológmi, ktorí hoci sa sami považujú za katolíkov, hlásajú učenie v rozpore s magistériom Cirkvi. V prípade akýchkoľvek pochybností siahnete po katechizme, radí svojim seminaristom kardinál Wuerl.

Zdroj: RV CZ

Katolícka mediálna sieť Aletea spúšťa internetový multimediálny portál

USA 5. októbra (CNA) - Katolícka mediálna sieť Aletea.org spustila nové webové stránky, ktorá obsahujú zbierku „toho najlepšieho obsahu tlačených a multimediálnych médií“ katolíckych organizácií z celého sveta. „Môžeme oznámiť, že sa viac ako 1000 katolíckych inštitúcií, hnutí a médií spojilo, aby vytvorilo sieť, ktorá bude odpovedať na všetky otázky a poskytovať informácie, ktoré ľudia hľadajú na internete,“ povedal v Ríme Jesus Colina, riaditeľ Aletea, pri spustení webstránky. Aletea.org, čo je projekt Nadácie pre evanjelizáciu prostredníctvom médií, si kladie za cieľ propagovať na internete „celosvetový rozhovor o viere, živote a spoločnosti, do ktorého sa môžu zapojiť všetci, ktorí hľadajú pravdu“. Aletea, ktorá bola spustená v angličtine, španielčine, portugalčine, francúzštine, taliančine a arabštine, je iba jednou časťou reakcie tejto nadácie na výzvu Svätého Otca vniesť novú evanjelizáciu do digitálneho sveta.

Zdroj: CNA

Iniciatívy k Roku viery chystajú vo viacerých krajinách

Vatikán 8. októbra (TK KBS/RV CZ) - Apoštolským listom Porta fidei vyhlásil Benedikt XVI. Rok viery. Pri tejto príležitosti prinášame prehľad viacerých programov, ktoré chystajú v niektorých krajinách episkopáty.

ŠVAJČIARSKO. „Objaviť vieru“ – takýto názov dali švajčiarski biskupi trojročnému pastoračnému programu, ktorý vyhlásili v súvislosti s Rokom viery. Rok 2012 - 2013 bude venovaný „sláveniu viery“ a zameria sa na štúdium koncilovej Konštitúcie o posvätnej liturgii Sacrosanctum Concilium. Nasledujúcich 12 mesiacov v roku 2014 sa švajčiarska cirkev bude zaoberať ekumenizmom pod titulom „Zjednotení vo viere“. Na rok 2015 švajčiarsky episkopát navrhuje tému náboženskej slobody a postavenia viery v dnešnom svete. Táto záverečná kapitola trienium nesie názov „Viera, ktorá zaväzuje“. Rok viery vo Švajčiarsku otvorila 11. októbra eucharistickou slávnosťou v bernskom Kostole Najsvätejšej Trojice, ktorú bude celebrowať predseda biskupskej konferencie Mons. Norbert Brunner za účasti dvesto dvadsiatich delegátov z celej krajiny.

LIBANON. Patriarcha arménskej katolíckej cirkvi Nerses Bedros XIX. zriadil v súvislosti so začatím Roku viery pastoračný úrad pre novú evanjelizáciu. Hlavnou náplňou nového organizmu arménskej cirkvi bude kresťanská formácia – teda vyučovanie katechizmu vo farnostiach, školách a diecéznych centrách a biblické kurzy. Ako sa uvádza v správe patriarchátu, nová evanjelizácia sa má obracať predovšetkým k mladým generáciám a využívať moderné technológie. Pre mladých arménskych katolíkov už funguje zvláštna webová stránka a pokiaľ sa zaregistrujú, dostanú každý týždeň krátku správu od svojho patriarchu prostredníctvom sociálnej siete Twitter.

RAROTONGA. Pre katolíkov v oblasti Tichomoria je Rok viery neoceniteľnou príležitosťou, ako prehĺbiť svoju vieru v plnom spoločenstve s rímskou cirkvou. AHoci sme na druhej strane sveta, internetové spojenie nám to umožní, oznámil z Cookových ostrovov agentúre Fides Mons. Paul Donoghue, SM. Biskup Rarotongy je pri Biskupskej konferencii tichomorských ostrovov zodpovedný za misie. Ako uvádza, asi dvadsať tisíc katolíkov na Cookových ostrovoch chce prežiť Rok viery podľa návodu Svätého Otca – teda predovšetkým štúdiom a prehĺbením vlastnej formácie. Pastoraáciu v Pacifiku sťažujú nezanedbateľné vzdialenosti, pripúšťa biskup Donoghue a uvádza príklad ostrovčeka Penrhyn, ktorý leží asi štyri hodiny letu od biskupstva v Rarotonge. Žije na ňom sedemdesiat katolíkov, ktorým sa venuje katechéta, avšak kňaz tam zavíta iba málokedy. Práve pre tieto vzdialené komunity je spojenie pomocou nových technológií nenahraditeľné. Príhovory Svätého Otca a pastoračné programy za nimi prichádzajú po sieti a udržiujú tak ich

plameň viery, hovorí pre agentúru Fides biskup z Cookových ostrovov.

HAVANA. Kardinál Jaim Ortega počas nedeľnej liturgie (30. septembra 2012) v havanskej katedrále vyslal do misie vo svojej arcidiecéze okolo osemsto katechetov. K liturgickej slávnosti sa zhromaždili všetky zložky miestnej katolíckej komunity. Havanský arcibiskup zdôraznil, že ústredným bodom nadchádzajúceho roka bude Katechizmus katolíckej cirkvi. Svätý Otec si praje, aby sme ho študovali a aby sa šíril vo všetkých kresťanských komunitách, uviedol kardinál Ortega a dodal: Katechizmus obsahuje celok našej viery i to, čo z nej vyplýva – jej bohatstvo a záväzky; povolanie k zmene života vo vzťahu k Bohu, blíznym, cirkvi a svetu. V kubánskom hlavnom meste funguje 211 katechetických stredísk. Kardinál Jaim Ortega apeloval na rehoľníkov a laikov, ktorí v nich pôsobia, aby viac svedčili svojim vlastným životom. Od vášho osobného svedectva závisí katechéza, pripomenul havanský arcibiskup. **Zdroj: RV CZ**

Kardinál Scola: K správnej interpretácii koncilu dospievame až teraz

Vatikán 8. októbra (TK KBS/RV CZ) - Ján XXIII. chcel, aby sa koncil stal veľkým impulzom k evanjelizácii sveta. Dnes musíme priznať, že tento úmysel dobrého pápeža sa ešte nenaplnil. Práve preto je biskupská synoda o novej evanjelizácii potrebná, povedal Vatikánskemu rozhlasu kardinál Angelo Scola.

Milánsky metropolita sa zúčastnil na rímskom kongrese o dejinách II. vatikánskeho koncilu vo svetle archívov koncilových koncov. Historici, ktorí sa koncilom zaoberajú varovali, aby nepreceňovali význam svojho skúmania. Ako totiž povedal, koncil patrí minulosti a Cirkev žije v prítomnom momente. To, čo koncil aktualizuje v dnešných, už iných okolnostiach, je živá Cirkev, ktorá musí riešiť dnešné úlohy, zdôrazňuje kardinál Scola. „V krajinách evanjelizovaných pre mnohými storočiami sme svedkami akejsi únavy z kresťanstva. Mnohí si myslia, že vedia, čo je kresťanstvo, i keď kresťanskú vieru už nežijú. To je samozrejme ilúzia. V tejto situácii sa Cirkev musí vyjadrovať predovšetkým prostredníctvom živých komunít, už vo farnostiach, združeniach či hnutiach, v nich je možné zakúsiť Ježiša, ktorý prichádza človeku v ústrety, zjavuje sa mu blízkosť Boha. To je v našich pluralitných spoločnostiach veľmi dôležité. Kardinál Scola pripomenul, že recepcia všetkých veľkých koncilov trvala niekoľko desaťročí. Nemusíme sa teda diviť, že po všetkom pokoncilovom úsilí teraz dospievame ku správnej interpretácii II. vatikánskeho koncilu,“ uviedol taliansky kardinál. **Zdroj: RV CZ**

Rok viery otvorili aj vo viacerých diecézach na Slovensku

Rok viery otvorili 11. októbra biskupi spolu s veriacimi v katedrálach viacerých diecéz na Slovensku.

BRATISLAVA - Slávnostnú svätú omšu v Katedrále sv. Martina celebraval bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Haľko. Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita, sa v týchto dňoch zúčastňuje na biskupskej synode o novej evanjelizácii v Ríme.

Biskup Haľko pripomenul, že vyhlásenie Roku viery Benediktom XVI. nie je len úkon či vyjadrené slovo, ale počín a rozhodnutie, ktorým sa otvára „doba milosti“. V homílii pripomenul aj úkon, ktorý sa počas dňa uskutočnil vo Vatikáne v deň 50. výročia otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu. Ide o intronizáciu evanjeliára, presnej kópie toho, ktorý bol pred 50 rokmi umiestnený do stredu Baziliky sv. Petra. Tento počín poukazuje na to, čo bolo a na to, čo by malo byť, podotkol biskup Haľko. Evanjelium a Písmo nie sú len texty či slová, ktoré odzneli, ale vyžarujú aj do budúcnosti a ponúkajú sa súčasným a budúcim generáciám, odkázal veriacim.

V závere biskup Haľko spomenul myšlienky Benedikta XVI. pri otvorení Roka viery vo Vatikáne, v ktorých sa objavujú slová viera a Ježiš. Svätú omšu ukončila eucharistická adorácia, počas ktorej sa prítomní modlili za dar viery. Bohoslužba vyvrcholila eucharistickým požehnaním.

Tibor Hajdu /snímka pz

TRNAVA - Mons. Ján Orosch, apoštolský administrátor „sede vacante“ Trnavskej arcidiecézy, v úvode slávnostného dňa spolu s približne 100 kňazmi slávil svätú omšu v Katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa.

V homílii sa biskup Orosch zameril na vysvetlenie významu viery. Na základe textu dokumentu II. vatikánskeho koncilu *Gaudium et spes* ju prirovnal k tvrdejmu boju proti mocnostiam temnoty ťahajúcemu sa celými ľudskými dejinami od počiatku sveta až do posledného dňa. Ďalej vysvetlil, ako sa stať „bojovníkmi v armáde živého Boha?“ Kňazom pripomenul, že sa nedá robiť pastoračia bez kompromisov s ľuďmi, ale v žiadnom prípade ju nesmú robiť za cenu kompromisov s temnotami. Apoštolský administrátor zakončil homíliu výzvou, aby veriaci i kňazi ohlasovali Evanjelium, „že Ježiš žije, je víťaz, kráča s nami a s ním aj my zvíťazíme“.

Po svätej omši pokračovalo otvorenie Roka viery celodiecéznou kňazskou rekolekciou. Kňazi najskôr vypočuli klavírny koncert študentky Ivony Siartovej. Po ňom sa ku kňazom prihovril opäť Mons. Ján Orosch. Nasledovala prednáška riaditeľa Arcidiecézneho školského úradu Jána Hallona, zodpovedného za kňazskú

formáciu v arcidiecéze, na tému „Rok viery a nová evanjelizácia“. Popoludní si prítomní vypočuli prednášku správcu farnosti Dvorníky, Stanislava Lieskovského na tému „Panna Mária – žena viery“. Slávnosť bola zavŕšená loretanskými litániami, zasvätením arcidiecézy pod ochranu Panny Márie pred jej milostivým obrazom a záverečným požehnaním.

Dušan Kolenčík

ŽILINA - Pontifikálnou svätou omšou v Katedrále Najsvätejšej Trojice v Žiline začali Rok viery aj v Žilinskej diecéze. Hlavným celebrantom, diecézny biskup Mons. Tomáš Galis v homílii veriacim zdôraznil, že Rok viery je výzvou k opravdivému a novému obráteniu sa k Pánovi. „Rok viery má vyjadrovať jednotný úsilie o znovuoobjavenie a štúdium aj základných obsahov viery, ktoré sú systematicky a organicky zhrnuté v Katechizme Katolíckej cirkvi. Tu sa totiž objavuje bohatstvo učenia, ktoré Cirkev vo svojej dvetisícročnej histórii prijíma, spravuje a odovzdáva,“ uviedol biskup.

V ten istý deň si veriaci pripomenuli aj 143. výročie posvätenia Katedrály Najsvätejšej Trojice v Žiline. Tento chrám stál už v prvej polovici 13. storočia, prvá písomná zmienka je však až z roku 1400. Podľa diecézneho biskupa je výročie konsekrácie katedrálneho chrámu príležitosťou na obnovu aj duchovného chrámu v nás samých. „Každý človek je chrámom Božím. Takéto chrámové priestory chce Ježiš aj dnes očistiť od ziskuchtivosti a kupčenia so svätým tajomstvom lásky, očistiť človeka od sebeckta, aby bol schopný prijať slová nového života,“ uzavrel biskup Galis.

Júlia Kavecká

BANSKÁ BYSTRICA - Kňazi a veriaci Banskobystrickej diecézy spoločne otvorili Rok viery v Banskej Bystrici počas slávnostnej svätej omše v Kostole Nanebovzatia Panny Márie. Mons. Marián Bublinec, diecézny administrátor na úvod svätej omše povedal:

„Ďakujem, že ste si našli čas a prišli na túto slávnosť, ktorá je slávnosťou tým, že sa spájame so Svätým Otcom, ktorý práve dnes otvára Rok viery pre celú cirkev, aby sa svojim srdcom, svojimi modlitbami, aj svojimi úmyslami chceme pripojiť k tejto slávnosti.“ Vo svojom príhovore priblížil aj Vatikánsky koncil, kde poukázal na aktuálnosť tohto podujatia pre súčasnosť a cirkev.

„Po 50 rokoch musíme priznať, že ten koncil ešte dobre nepoznáme. Rok viery je aj preto vyhlásený, aby sme uvažovali, premýšľali aj nad týmito pravdami, nad pravdami katechizmu katolíckej cirkvi.“

PREŠOV - V Košickej arcidiecéze sa konalo otvorenie Roku viery v Konkatedrále sv. Mikuláša v Prešove.

Slovenský deň Vacovskej diecézy slávili na púti s biskupom Haľkom

Vacov 7. októbra (TK KBS) - V sobotu 6. októbra 2012 sa v maďarskom Vacove uskutočnil Slovenský deň Vacovskej diecézy. Púť usporiadaná Slovenskou samosprávou Peštianskej župy, Regionálnym kultúrnym strediskom Slovenského osvetového centra Celoštátnej slovenskej samosprávy v Ečeri a Slovenskou samosprávou vo Vacove sa začala svätou omšou. Jej hlavným celebrantom a kazateľom bol bratislavský pomocný biskup a predseda Rady KBS pre zahraničných Slovákov Mons. Jozef Haľko, s ktorým koncelebroval diecézny biskup Vacovskej diecézy Mons. Miklós Bér a jeho pomocný biskup Mons. Lajos Varga. Biskup Haľko v homílii pripomenul prebiehajúci Rok sv. Cyrila a Metoda a začínajúci sa Rok viery, ktorého cieľom má byť prehĺbenie viery v živého Boha, ktorý je účinne prítomný v každom momente ľudského života. Po svätej omši nasledovala procesia k replike šaštínskej Madony a modlitba litánií. Popoludní sa biskupi a ďalší hostia zúčastnili na folklórnom programe s vystúpeniami spevákych a tanečných skupín regiónu. **Lukáš Uváčik**

Prof. Hrabovec na konferencii o štúdiu archívov II. vatikánskeho koncilu

Vatikán 10. októbra (TK KBS) - Od 3. do 5. októbra sa vo Vatikáne konal medzinárodný kongres Druhý vatikánsky koncil očami archívov koncilových Otcov. Na podujatí sa zúčastnili vedci z celého sveta. Okrem iného aj zástupca Oddelenia pre zahraničné vzťahy Moskovského patriarchátu, ktorý predstavil dokumentáciu o činnosti pozorovateľov ruskej Pravoslávnej cirkvi na koncile uchovávanú v archíve patriarchátu. O pôsobení slovenských a českých koncilových Otcov referovala členka Pápežského výboru pre historické vedy a Vedeckej rady Centra pre výskum Druhého vatikánskeho koncilu na Lateránskej univerzite, koordinátorka projektu pre stredovýchodnú Európu profesorka Emília Hrabovec, prodekanica Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty UK.

Kongres otvoril prezident Pápežského výboru pre historické vedy P. Bernard Ardura OPraem., ktorý odovzdal účastníkom osobitné požehnanie Svätého Otca Benedikta XVI. Vo vatikánskej kongresovej sieni Pia X. sa v úvode prítomní milánsky arcibiskup kardinál Ettore Scola a člen Francúzskej akadémie vied profesor Philipp Levillain, ktorí analyzovali charakter najväčšieho koncilu v dejinách Katolíckej cirkvi a stav doterajšieho teologického a historického bádania. Rokovania

pokračovali na druhý deň na Lateránskej univerzite, kde účastníkov prijal na spoločnú večeru aj primátor Ríma Gianni Alemanno, a 5. októbra opäť vo Vatikáne.

Kongres bol prvým výsledkom medzinárodného výskumného projektu, ktorý v minulom roku inicioval Pápežský výbor pre historické vedy. Cieľom projektu je podporiť široko založený empirický pramenný výskum a „slobodne od akejkoľvek ideologickej inšpirácie“ (Ardura) lepšie pochopiť a historicky spracovať koncil. V prvej fáze sa sústredil na zistenie a popísanie uchovaných historických prameňov nielen oficiálnej cirkevnej a štátnej proveniencie, ale aj súkromného charakteru ako sú denníky, poznámky, korešpondencia a podobne, ktoré sú významným svedectvom o tom, ako vnímali a prežívali koncil jeho účastníci. Inventár archívnej dokumentácie, popísaný podľa jednotnej schémy, bude zachytený v osobitnej databáze a sprístupnený na webovej stránke Pápežského výboru.

Projekt bude pokračovať v nasledujúcich rokoch a vyvrcholí v roku 2015 medzinárodným kongresom v Ríme.

Emília Hrabovec

Veriaci Nitrianskej diecézy absolvovali púť v Blatnohrade

Maďarsko 6. októbra (TK KBS) - Niekoľko stoviek katolíckych veriacich z Nitrianskej diecézy putovalo 6. októbra 2012 do Zalaváru – kedysi Blatnohradu - v Maďarsku, aby si uctilo svätého Cyrila a Metoda. Toto miesto, ležiace asi 9km juhozápadne od Balatonu, je totiž priamo spojené s ich pobytom u syna nitrianskeho kniežata Pribinu, Kocela.

Svätú omšu na základoch starobylej Baziliky svätého Hadriána celebroval nitriansky biskup Mons. Viliam Judák spolu s kňazmi, ktorí prišli s pútnikmi z jednotlivých farností. Počas bohoslužby pripomenul, že Blatnohrad je miesto, kde sa „misia solúnskych bratov zastavila (...) na svojej ceste do Ríma“ a zdôraznil, že ide o „miesto kniežata Pribinu a jeho syna Kocela, ktorý je zapísaný do histórie Nitry ako staviteľ prvého kostola na našom území“. Biskup Judák následne povzbudil pútnikov, aby si v rámci Cyrilo-metodského roka prehĺbili svoju vieru a aby sa učili od vierozvestcov zostať za každých okolností verní Bohu a Cirkvi.

Po skončení svätej omše mali účastníci púte možnosť navštíviť niekoľko prístupných archeologických nálezísk, i benediktínske opátstvo v Tihányi.

Diecéznu púť do Blatnohradu zorganizovalo Nitrianske biskupstvo. Zapadá do mozaiky mnohých podujatí súvisiacich s Rokom svätého Cyrila a Metoda a to tak na diecéznej, ako i na celoslovenskej úrovni.

Miroslav Lyko

Stanovisko predsedu Subkomisie pre bioetiku TK KBS k výstave „The Human Body Exhibition“

Bratislava 8. októbra (TK KBS) - Vzhľadom na početné otázky a rozpaky veriacich, ktoré vzbudzuje konanie výstavy „The Human Body Exhibition“ v Bratislave, ako aj na neuvážené návštevy výstavy zo strany mnohých rodín s nedospelými deťmi a na krajne nevhodné hromadné návštevy neploletých študentov a žiakov organizované niektorými školami, po oboznámení sa s podstatnými informáciami a podrobnosťami o charaktere a pozadí výstavy a po dôkladnej porade s členmi Subkomisie pre bioetiku Teologickej komisie (TK) Konferencie biskupov Slovenska (KBS) vydávam toto stanovisko:

Výstava „The Human Body Exhibition“ predstavuje hrubé zneváženie, hanobenie mŕtvych ľudských tiel preparovaných a vystavovaných s cieľom zisku a spôsobom ponižujúcim ľudskú dôstojnosť. Znamená závažné porušenie základných mravných princípov a hodnôt slobodnej, demokratickej spoločnosti. Jej konanie je hanbou nášho hlavného mesta i celej krajiny. Preto vyzývam zodpovedné štátne i miestne orgány, aby využili svoje právomoci a existujúce zákony a neodkladne prijali opatrenia na ukončenie výstavy. Kým sa tak stane, prosím zodpovedných kresťanov, ako aj všetkých ľudí dobrej vôle, aby sa na výstave nezúčastňovali – a tiež, aby podľa svojich možností neodporúčali účasť na výstave deťom a neploletej mládeži.

Mons. ThDr. Štefan Sečka, spišský biskup
predseda Subkomisie pre bioetiku TK KBS

Členovia Konferencie vyšších rehoľných predstavených na Donovaloch

Donovaly 11. októbra (TK KBS) - Od 8. do 9. októbra sa na Donovaloch zišlo 22 členov Konferencie vyšších rehoľných predstavených na Slovensku (KVRP) na svojom pravidelnom plenárnom zasadnutí. Zúčastnil sa na nej aj Mons. Milan Chatur CSsR, predseda rady KBS pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života. Vo svojom príhovore vladyka Milan prítomných povzbudil, aby v čase biskupskej synody o novej evanjelizácii a roku viery, svojou charizmou pracovali na obnove Cirkvi. Druhý vatikánsky koncil naznačil línie, ale musíme do jeho realizácie vkladať to osobné – osobný vzťah, osobné zaangažovanie sa, ale aj osobnú obeť. Rok viery

sa môže stať príležitosťou pre jednotlivé rehole ako i miestne komunity, aby sa vrátili k prvotnej horlivosti, aby sa obnovil duch, ktorého môžeme neustále vnímať hoci aj novým spôsobom.

Predseda KVRP Ján Halama, SVD po roku služby oznámil svoju rezignáciu. Účastníci preto venovali svoju pozornosť voľbe nového predsedu, ktorým sa stal Jeremiáš Daniel Kvaká OFM. Nový predseda KVRP sa narodil v Prešove. Študoval na elektrotechnickej priemyslovke a hneď po maturite vstúpil do rehole menších bratov – františkánov. Prvé sľuby zložil v roku 1996, slávnostné v roku 2001. Štúdium filozofie absolvoval v Bratislave a štyri roky štúdia teológie na Studium Theologicum Jerosolymitanum v Jeruzaleme. Za kňaza bol vysvätený v roku 2006 a za provinciála františkánov bol zvolený v roku 2010.

Zmeny nastali aj v rade KVRP, ktorej novým členom sa stal Václav Hypius CSsR. Plénium sa ďalej venovalo rozbehnutým projektom KVRP - permanentnej formácii rehoľných kňazov, časopisu Zasvätený život, ako aj fungovaniu domu sv. Gorazda. Taktiež sa hovorilo o aktuálnych otázkach, ktoré sa týkajú legislatívy a fungovania KVRP a vzájomnej spolupráce s PBE a CSS.

Úlohou Konferencie, ktorej štatút schválila apoštolská stolica, je podporovať a rozvíjať zasvätený život, spolupracovať na poli pastoračnom, charitatívnom, výchovno - vzdelávacom, ako aj udržiavať kontakt s cirkevnými a štátnymi predstaviteľmi, s jednotlivými diakstériami rímskej kúrie, podporovať snahy Konferencie biskupov Slovenska a spolupracovať s ňou, ako i s jednotlivými biskupmi.

P. Tomáš Brezáni CM

V Pastoračnom centre v Žiline zasadala Komisia pre klérus KBS

Žilina 9. októbra (TK KBS) - Členovia Komisie pre klérus Konferencie biskupov Slovenska (KBS) zasadali 8. októbra v Pastoračnom centre Communio v Žiline, pod vedením jej predsedu Mons. Viliama Judáka, nitrianskeho diecézneho biskupa. Na stretnutí sa zúčastnili aj ďalší členovia komisie, ako aj žilinský biskup Mons. Tomáš Galis a spišský biskup Mons. Štefan Sečka.

Spoločne sa venovali informáciám z jednotlivých teologických fakúlt a kňazských seminárov, zhodnotili posledné celoslovenské stretnutie biskupov, diskutovali o pripravovanom štatúte pre kňazské semináre na Slovensku, o kritériách pre akreditácie, ako aj o iných aktuálnych záležitostiach dotýkajúcich sa života kňazov a seminaristov na Slovensku.

Michal Rajec

V Nových Zámkoch spomínali na kňaza Antona Bernoláka

Nové Zámky 7. októbra (TK KBS) - V Nových Zámkoch sa v nedeľu 7. októbra 2012 konala spomienka na katolíckeho kňaza a kodifikátora slovenčiny Antona Bernoláka, a to z príležitosti 250. výročia jeho narodenia a 215. výročia jeho príchodu do Nových Zámkov. Súčasťou osláv bola slávnostná svätá omša v miestnom farskom kostole. Za prítomnosti mnohých veriacich, kňazov, biskupského vikára pre maďarsky hovoriacich veriacich a novozámockého farára Mons. Zoltána Ďurča, ju celebroidal nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. V homílii predstavil osobnosť kňaza a niekdajšieho novozámockého farára Antona Bernoláka v širších súvislostiach. Mons. Viliam Judák ocenil v osobe Antona Bernoláka to, že bol príkladný, pracovitý, zodpovedný kňaz, ale aj vedec, buditeľ „tých najkrajších vlastností, tých vlastností v slovenskom ľude, ktoré prebudili silu viery, húževnatosť a vernosť Cirkvi a národu“. Spomienka na Bernoláka pokračovala v Nových Zámkoch pri jeho soche na Hlavnom námestí.

Miroslav Lyko

Púť nalomených srdc v Bazilike v Šaštíne

Šaštín 7. októbra (TK KBS) - Počas dnešnej svätej omše sa začala v Národnej Bazilike v Šaštíne Púť nalomených srdc. „Je to púť pre všetkých, ktorí prežívajú krízu v manželstve, sú v odlúčení alebo po rozvoze. Cirkev aj na takýchto ľuďoch nezabúda,“ zdôraznil salezián Jozef Zachar, zodpovedný za pastoračiu pútnikov v Šaštíne. Pútnikom sa prihovril počas homílie riaditeľ Centra pre rodinu v Bratislavskej arcidiecéze salezián Marian Valábek. „Kto si uvedomuje, že láska nie je perpetuum mobile, že sa musí živiť z večnej Lásky, môže s dôverou vstúpiť do manželstva,“ poukázal na dôležitosť prípravy pre manželstvo. „Každý z nás má podiel na manželskom šťastí.“ „Rozum, cit a vôľa sa musia zjednotiť. To je dôležité pre rodinu a manželstvo. Kazateľ ďalej hovoril o situáciách, keď nie všetko prebieha ideálne. Existujú manželstvá, ktoré boli uzavreté bez vyhliadky na vernosť alebo iné, ktoré sa dostali do problémov. „Ich prípad sa nerieši zákonom, ale v spovednici. Skúsenosť nás učí, že sa dá veľa pomôcť, ale závisí to od vlastnej ochoty a od dostupných možností.“ V závere homílie poukázal don Valábek na slová Benedikta XVI. o rozvedených veriacich alebo veriacich s krízou v manželstve, ktorý preukázal veľkú úctu hodnote utrpenia, ktoré prežívajú. „Napriek všetkému, aj oni sú darom pre Cirkev.“

Púť pokračovala po svätej omši prednáškou na aktuálne témy, diskusiou veriacich a vzájomných zdieľaním.

Martin Ližičiar

Do Baziliky v Šaštíne putovali ružencové bratstvá

Šaštín 6. októbra (TK KBS) - Na 6. ročníku Púte ružencových bratstiev v národnej Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne sa zúčastnilo asi 700 veriacich.

„V čom spočíva krása svätého ruženca? V tom, že je to veniec, zložený z najkrajších modlitieb,“ zdôraznil v homílii emeritný biskup Mons. Dominik Tóth. Poukázal na bohatstvo tajomstiev, ktoré ukrývajú Ježišov život. „Mnohí sa ruženca boja, hovoria o tom, že je to dlhá modlitba, načo toľko opakovania. Práve v tom je krása ruženca. Ruženec sa stáva mocnou zbraňou, ktorá vedie k víťazstvu.“ Kazateľ poukázal na súčasný stav vo svete, prenasledovanie kresťanov a stav v slovenskej spoločnosti.

Na záver vyzval otec biskup veriacich, aby sa nebáli bojovať za skutočné hodnoty, lebo každého hlas je dôležitý. Počas programu bol pre pútnikov pripravený duchovný program Korunky Panny Márie, rozjímania a modlitba posvätného ruženca. Po svätej omši nasledoval sviečkový sprievod veriacich.

Martin Ližičiar

V Trnave si pripomenuli šieste výročie smrti biskupa Hnilicu

Trnava 9. októbra (TK KBS) - Na svätej omši, ktorá sa konala 8. októbra 2012 v Katedrále svätého Jána Krstiteľa v Trnave, si Cirkev na Slovensku pripomenula šieste výročie smrti biskupa Pavla M. Hnilicu SJ. Svätej omši predsedal apoštolský administrátor „sede vacante“ Trnavskej arcidiecézy Mons. Ján Orosch. Spolu s kňazmi zo Spoločnosti Ježišovej, z misijného spoločenstva Rodiny Panny Márie, ako aj diecéznymi kňazmi, sa na svätej omši zúčastnili aj príbuzní otca biskupa.

Mons. Orosch vo svojej kázni poukázal na skutočnosť, že v krypte katedrály sú hroby tých, ktorí boli stĺpmi Cirkvi - podobne ako v Ríme apoštoli sv. Peter a Pavol - v Trnave biskupi Peter Dubovský a Pavol Hnilica. Spomenul viacero medzníkov v živote otca biskupa a pozastavil sa pri tom, že biskup ešte ako mladý robotník, keď sa podieľal na výstavbe ciest a mostov určite nevedel, že raz bude biskupom, ktorý bude stavať mosty medzi Bohom a ľuďmi. Vyjadril svoje presvedčenie, že biskup Pavol bol človekom svätého života a šťastní sú tí, ktorí mohli žiť v jeho blízkosti. **P. Pavol Benedict Lipták**

Arcibiskup Bober v Obišovciach aj o modlitbe posvätného ruženca

Obišovce 8. októbra (TK KBS/Rádio LUMEN) - Panna Mária pritiahla uplynulý víkend na vrchol Putnok tisícky svojich priaznivcov. V diecéznom sanktuárii Košickej arcidiecézy Obišovce sa povzbudili vo viere a nabrali radosť a odvahu pre svoj život. Arcidiecézna Mariánska púť sa začala v sobotu celodiecéznym večeradlom a svätou omšou s košickým pomocným biskupom Mons. Stanislavom Stolárikom. Pokračovala ďalej do neskorej noci modlitbou posvätného ruženca, krížovou cestou i gospelovým programom Via Mariana. Nedeľnej eucharistickej slávnosti predsedal košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober, ktorý pripomenul dôležitosť modlitby posvätného ruženca v nadchádzajúcom Roku viery. „Toto pútnické miesto bude v tomto Roku viery zvlášť požehnané a vyzdvihnuté, pretože ono celým svojim bytím práve v ruženci poukazuje na celý obsah katolíckej viery. V tomto Roku viery si zároveň pripomíname 10. výročie vydania Apoštolského listu Ruženec Panny Márie. Ján Pavol II. vtedy vyslovil najkrajšie ružencové vyznanie a naplno vyjadril svoju lásku tejto mariánskej modlitbe. Ruženec je sladká reťaz, ktorá spája človeka s Bohom. Ruženec je podľa neho modlitbou rodiny, predovšetkým za pokoj a za vieru v rodinách. Modliaci sa muž je preto najsilnejším svedectvom viery pre dnešnú dobu.“

Rádio Lumen

Katolícka univerzita bude spolupracovať s Pápežskou univerzitou

Ružomberok 10. októbra (TK KBS) - Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) nadviazala v uplynulých dňoch spoluprácu s Pápežskou univerzitou sv. Tomáša Akvinského – Angelicum v Ríme. Podpísaním Memoranda o spolupráci sa študentom a pedagógom KU otvárajú možnosti absolvovať študijné alebo výskumné pobyty, spolupracovať na medzinárodných vedecko-výskumných projektoch, či využívať zdroje univerzitných knižníc. Administratívnym zamestnancom univerzity ponúka nadviazaná spolupráca v akademickom roku 2012/2013 možnosť absolvovať zahraničnú pracovnú stáž. „Verím, že spolupráca s touto prestížnou univerzitou bude úspešná a naši študenti a vedecko-pedagogickí pracovníci využijú mnohoraké možnosti, ktoré ponúka,“ podotkol rektor KU prof. Tadeusz Zasepa. Dodal, že v súčasnosti KU pripravuje návštevu prof. Miroslava Konštanca Adama, O. P., rektora partnerskej Pápežskej univerzity sv. Tomáša Akvinského spojenú s hosťovskou prednáškou.

Poslaním Pápežskej univerzity je prispievať k šíreniu tradičnej katolíckej doktríny v súčasnom svete. „Prijímaním všetkých radikálnych zmien, no bez kompromisov, by sme sa radi stali modernými učeníkmi sv. Tomáša Akvinského,“ píše sa v poslaní univerzity. Akademickú komunitu Angelicum tvorí 150 profesorov z 30 krajín a 1 400 študentov z 98 krajín sveta.

Medzi bývalých študentov univerzity napríklad patrili medievalista, vedec a odborník na stredovek M. D. Chenu, O. P., teológ a promotér ekumenického hnutia J. M. Tillard, O. P. a Karol Wojtyła – pápež Ján Pavol II. Vyučovanie na univerzite prebieha v talianskom a anglickom jazyku. Na čele Pontifikálnej univerzity sv. Tomáša Akvinského stojí v úrade rektora Slováč, dominikánsky páter Miroslav K. Adam.

Vladimír Buzna

Akademický senát schválil členov Vedeckej rady Katolíckej univerzity

Ružomberok 11. októbra (TK KBS) - Akademický senát Katolíckej univerzity (KU) sa 9. októbra stretol na riadnom zasadnutí v Sieni rektorov v budove rektorátu KU v Ružomberku. Hlavným bodom stretnutia bola voľba členov vedeckej rady na obdobie rokov 2012 - 2016.

Samotnej voľbe predchádzala diskusia týkajúca sa spôsobu jej vykonania. Senátori napokon hlasovali tajne o návrhu, ktorý podal rektor univerzity prof. Tadeusz Zasepa. Zoznam pozostával z 33 kandidátov, z toho jedenásť bolo externých. K schváleniu bola potrebná nadpolovičná väčšina hlasov, teda jedenásť z prítomných dvadsiatich členov senátu. Z celkového počtu dvadsiatich senátorov za návrh hlasovali trinásť, dvaja boli proti a piati sa hlasovania zdržali. Následným uznesením bola vedecká rada KU schválená. Predsedom vedeckej rady sa stal rektor Tadeusz Zasepa.

Vedecká rada KU v zmysle svojho poslania prekuráva dlhodobý zámer KU, hodnotí úroveň KU vo vzdelávacej činnosti a v oblasti vedy, techniky a umenia. Do poľa pôsobnosti tohto akademického orgánu patrí aj schvaľovanie nových študijných odborov a voľba nových docentov a profesorov. Medzi externými členmi je napríklad košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober či sekretár Kongregácie pre východné cirkvi Cyril Vasil', ale aj ďalší odborníci v rôznych odboroch.

Ďalším bodom zasadnutia senátu bolo zaradenie Katolíckeho biblického diela (KBD) do organizačnej štruktúry univerzity. Poslanie KBD by malo vedecký charakter. Akademický senát jednohlasne vyjadril svoj súhlas so zaradením KBD pod krídla ružomberskej univerzity.

Ján Meľuch

STRUČNE Z DOMOVA

Vedúci Federácie Skautov Európy v Ivanke pri Dunaji

IVANKA PRI DUNAJI - Takmer 50 delegátov – vedúcich národných skautských organizácií z 18 štátov Európy, z USA a z Kanady - sa 6. – 7. októbra 2012 zišlo v Ivanke pri Dunaji na výročnom stretnutí Federálnej rady FSE, aby si zvolili nové vedenie svojej medzinárodnej federácie. Novým prezidentom FSE sa stala Nicoletta Orzes z Talianska, viceprezidentom Tomasz Szidlo z Poľska, generálnym komisárom Martin Hafner z Nemecka, vo funkcii naďalej ostala tajomníčka Jean-Yves Barbara z Francúzska.

Súčasťou programu bol aj ceremoniál vztyčovania národných vlajok, táborák či liturgické slávenia. Nedelňý program vyvrcholil archijerejskou liturgiou v byzantsko-slovanskom obrade. Hlavným celebrantom bol Mons. Peter Rusnák, bratislavský eparcha. Homíliu predniesol arcibiskup Mons. Cyril Vasiľ SJ, ktorý sa skautom venuje už dlhé roky. **Milan Lach SJ a Stanislav Gábor**

Na Katolíckej univerzite sa skončili misie

RUŽOMBEROK - Od 1. do 7. októbra prebiehali na Katolíckej univerzite v Ružomberku Akademické misie. Program pod vedením pátrov Kongregácie najsvätejšieho Vykupiteľa - redemptoristov - ponúkol študentom, vedecko-pedagogickým a nepedagogickým zamestnancom univerzity možnosť duchovne sa obnoviť a prehĺbiť vieru pred začiatkom Roka viery.

P. Rastislav Dluhý, C.Ss.R a Vladimír Buzna

Na vojenskom letisku v Kuchyni bola zriadená farnosť bl. Jána Pavla II.

KUCHYŇA - Ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek 3. októbra 2012 inauguroval novozriadenú vojenskú farnosť v Kuchyni a zasvätiť ju bl. Jánovi Pavlovi II.. Stalo sa tak počas slávnostnej svätej omše, ktorú ordinár Rábek celebraval vo vynovenej vojenskej kaplnke na vojenskom letisku v Kuchyni. V závere slávnosti bol miestny vojenský kaplán Slavko Ganaj prečítaním dekrétu ustanovený za farára novej v poradí už 40. farnosti Ordinariátu OS a OZ SR. **Tibor Ujľacký**

Cirkevné školy prosili o ochranu Matku Božiu

KLOKOČOV - Pedagógovia a študenti cirkevných škôl Košickej eparchie prišli v októbrovú fatimskú sobotu do Klokočova, aby si spoločne vyprosili materinskú ochranu presvätej Bohorodičky. Vladyka Milan Chatur, košický eparcha slávil archijerejskú liturgiu s kňazmi pôsobiacimi v službách cirkevných škôl. Po sv. liturgii vystúpil s príhovorom o. Marko Rozkoš, kancelár BÚ. Prítomných uviedol do vnímania

hodnoty viery a jej prežívania v školskom prostredí. Vladyka Milan odpovedal na otázky ohľadom prežívania roka viery. Jednotlivé školy si pri tejto príležitosti urobili svoje propagačné výstavy. **Michal Hospodár**

Odhali pamätnú tabuľu kázovi

Štefanovi Polákovi

BOROVCE - V nedeľu 7. októbra 2012 bola v Kostole sv. Vavrinca v Borovciach spomienková svätá omša pri príležitosti 25. rokov násilnej smrti kňaza Štefana Poláka, bývalého farára vo farnosti Borovce, ktorý bol počas komunistického režimu brutálne zabitý na tunajšej fare (7. októbra 1987). Aj keď fara, kde našli zavraždeného Štefana Poláka je zbúraná, v priestore kostola sa nachádza časť múru, pri ktorom našli zakrvavené telo Dp. Štefana Poláka. **Patrik Katrinec a František Neupauer**

Výstava o Antonovi Bernolákovi v Justiho sieni

BRATISLAVA - Výstavu „Anton Bernolák a bernolákovské hnutie“ sprístupnili v pondelok v Justiho sieni Primaciálneho paláca v Bratislave. Zorganizovali ju v rámci podujatia Dni Antona Bernoláka pri príležitosti 250. výročia narodenia tejto osobnosti slovenskej histórie. Na vernisáži nechýbal hudobno-literárny kultúrny program, ktorý pokračoval samostatným koncertom študentov bratislavského Konzervatória v Zrkadlovej sieni paláca. Autorom výstavy je Augustín Maťovčík zo Slovenskej národnej knižnice v Martine. **TK KBS, ms**

V Bazilike v Šaštíne sa uskutočnil

Festival sakrálnnej zborovej tvorby

ŠAŠTÍN - V Národnej Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne sa 7. októbra uskutočnil IV. Medzinárodný festival sakrálnnej zborovej tvorby 2012. Predstavilo sa na ňom osem zborov zo Slovenska i zahraničia so skladbami sakrálnneho charakteru. **Martin Ližičiar**

Prvý katolícky internát Svoradov má 90 rokov

BRATISLAVA - Prvý katolícky internát na území Starého mesta Bratislavy, Svoradov, oslavuje 90 rokov. Pri tejto príležitosti Kolégium Anton Neuirtha zorganizovalo prednášku o dejinách Svoradova priamo v tomto internáte, ktorý slúži študentom aj dnes. Pozvali si renomovaného historika, profesora Róberta Letza. „Bol to viac ako internát, bol to domov, ktorý dával chovancom formáciu. Tu vyrastali charakter, tu sa formovala slovenská katolícka inteligencia, v podstate až do rokov 48-49,“ povedal Róbert Letz. Katolícky internát založil Eugen Filkorn a spolu s rehoľou svätého Vincenta de Paul učili študentov aj sociálnemu cíteniu. **Anna Brilllová**